

SCIENCE CENTRUM, ROŽNOV POD RADHOŠTĚM
DIPLOMNÍ PROJEKT / ANETA KRUPKOVÁ

SCIENCE CENTRUM, ROŽNOV POD RADHOŠTĚM
DIPLOMNÍ PROJEKT / ANETA KRUPKOVÁ

vedoucí diplomové práce / doc. Ing. arch. Zdeněk Rothbauer
Ústav stavitelství I. 15127

České vysoké učení technické / Fakulta architektury

zimní semestr 2012/2013

OBSAH

- _zadání diplomové práce
- _prohlášení diplomanta
- _průvodní textová zpráva
- _fotodokumentace
- _analytická část
- _koncept
- _projekt

SVĚJNÍ
VŠTV 24-09-2012

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: ANETA KRUPKOVÁ

datum narození: 1.9.1987

akademický rok / semestr: 2012 / 2013 / 5. SEMESTR

ústav: 15127 ÚSTAV NAVRHOVÁNÍ I.

vedoucí diplomové práce:

doc. ing. arch. ZDENEK ROTHBAUER

téma diplomové práce:

viz přihláška na DP

ROZVOJ POD RADHOŠTĚM - SCIENCE CENTRUM

zadání diplomové práce:

1/popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

2/popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

3/seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

1) ZADÁNÍM DP JE PROJEKT SCIENCE CENTRA UMÍSTĚNÝ NA OKRAJI PARKU, SOUČÁSTÍ BUDE I ČÁSTEČNÁ ÚPRAVA PARKU V NEVBLÍŽKĚ OKOLÍ BUDOY. SCIENCE CENTRUM JAKO PARALELA TRADICNÍHO SKANZENU A JAKO ODKAZ HISTORIE FODNIKU TESLA.

2) VÝSTUPY: SITUACE 1:2500, 1:500
PŮDORYSY, ŘEZY, POHLEDY 1:200
VIZUALIZACE

3) MODEL 1:250
2x PORTFOLIO A3
4x VÝKRESY, PLACHTY A1

Datum a podpis studenta 25.9.2012 Krupková

Datum a podpis vedoucího DP 09.09.2012 Zdeněk Rothbauer

Datum a podpis děkana FA ČVUT registrováno studijním oddělením dne

26-9-12

[Signature]

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE	
FAKULTA ARCHITEKTURY	
AUTOR, DIPLOMANT: AR 2012/2013, ZS	bc. Aneta Krupková
NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE: (ČJ)	SCIENCE CENTRUM, ROŽNOV POD RADHOŠTĚM
(AJ)	SCIENCE CENTER, ROŽNOV POD RAHOŠTĚM
JAZYK PRÁCE:	
Vedoucí práce:	Doc. Ing. arch. Zdeněk Rothbauer Ústav: 15127
Oponent práce:	Ing. arch. Daniel Baroš
Klíčová slova (česká):	science centrum, Rožnov pod Radhoštěm
Anotace (česká):	Cílem této diplomové práce je návrh objektu Science centra na okraj městského parku v Rožnově pod Radhoštěm. Science centrum je veřejná instituce s zábavně-vzdělávací funkcí. Expozici tvoří interaktivní exponáty. Science centrum má do parku a vlastně i do Rožnova jako takového vnést život a dát mu nový impuls. Science centrum je moderním protikladem a zároveň doplňkem Valašského muzea v přírodě. Objekt bude sloužit jak místním obyvatelům, tak turistům.
Anotace (anglická):	The aim of the diploma project is the design of the object of the Science Center to the edge of the city park in Rožnov pod Radhoštěm. Science Center is a public institution with entertaining and educational function. Exhibition is made up from interactive exhibits. The Science Centrum should bring life to the park and to the Rožnov too and give its a new impulse. The Science Center is a modern opposite and also complement of the Wallachian Open Air Museum in Rožnov pod Radhoštěm. The building will serve both local residents and tourists.

07

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou prací vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

(Celý text metodického pokynu je na [www.FA_studium/ke stažení](http://www.FA_studium/ke_stažení))

V Praze dne 4. ledna 2013

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

1. ZÁKLADNÍ ÚDAJE O STAVBĚ

stavba:	Science centrum
místo stavby:	Rožnov pod Radhoštěm, okraj městského parku lemovaný Nádražní ulicí, Pionýrskou ulicí a řekou Rožnovská Bečva
nadmořská výška:	375 m.n.m.
zastavěná plocha:	1835 m ²

2. URBANISTICKÉ ŘEŠENÍ

SOUČASNÝ STAV

Pozemek je součástí městského parku v Rožnově pod Radhoštěm, je situován v jeho spodní části, která je ohraničena řekou Bečvou, poměrně frekventovanou Nádražní ulicí a klidnější Pionýrskou ulicí. V bezprostřední blízkosti parku se nachází historické jádro města. Zároveň je zde výborná pěší dostupnost na autobusové a vlakové nádraží. Park je po své délce lemován Rožnovskou Bečvou, která jej zároveň odděluje od rušné tranzitní komunikace vedoucí přes město. Ve své horní části park plynule přechází do areálu Valašského muzea v přírodě, momentálně největšího a v podstatě jediného turisticky hojně navštěvovaného cíle v Rožnově pod Radhoštěm. Terén parku můžeme považovat za rovinný. Okrajem parku podél řeky vede cyklostezka. Park, ve kterém se nachází listnaté a jehličnaté stromy, keře a travnaté plochy, je protkán asfaltovými chodníčky a cestami. Některé trasy jsou využívány intenzivně každý den, neboť slouží jako nejkratší pěší spojení mezi „novější částí“ města za řekou a historickým centrem. Využití parku v minulosti souviselo s existencí tzv. klimatických lázní, které v Rožnově pod Radhoštěm fungovaly od roku 1820 do 2. světové války. Zdravotní procházky parkem byly každodenní součástí léčebného programu. V současné době je existence parku diskutabilní - funguje jako průchozí, ať už se jedná o místní obyvatele či návštěvníky města; není to místo, kde by lidé trávili delší čas než je nezbytně nutné. Tato skutečnost je do jisté míry ovlivněna i tím, že Rožnov pod Radhoštěm je malé město ze všech stran obklopené krásnou přírodou Beskyd. Relaxace a trávení volného času v zeleni se proto odehrává v reálné přírodě za městem a ne v městském parku, jako tomu bývá u velkých rozlehlých měst s hustou zástavbou.

Zajímavostí je, že do parku jsou rozmístěny některé veřejné instituce. V nejspodnější části parku za ulicí Nádražní se nachází základní škola. Uprostřed parku, kudy vede hlavní pěší trasa „nové město-centrum“, stojí budova základní umělecké školy a hned naproti ní je bývalý Lázeňský dům, který momentálně supluje roli kulturního domu. Horní část parku plynule přechází do skanzenu, jež můžeme též považovat za instituci sloužící veřejnosti.

NAVRHOVANÝ STAV

Navrhované science centrum je do parku situováno tak, aby bylo poměrně snadno přístupné z dopravního terminálu, z historického centra a také z Valašského muzea v přírodě. Urbanistické řešení projektu se odvíjí od existence nově navržené osy, která spojuje Valašské muzeum v přírodě s navrhovaným dopravním terminálem v místě dnešního autobusového a vlakového nádraží. Tato pěší osa překračuje Bečvu pomocí lávky. Dopravní terminál v sobě skrývá autobusové nádraží, vlakové nádraží a také parkovací dům, ve kterém je krom jiného umístěn i parking pro science centrum.

V místě, kde tato osa překračuje řeku lávkou, se napojuje druhá osa vedoucí od lávky k okraji parku, kde se kříží ulice Nádražní s ulicí Pionýrskou. Osa je zdůrazněna stromořadím. Přibližně ve spodní polovině této cesty je umístěno science centrum. Jak již bylo zmíněno výše, do parku jsou vsazeny veřejné

instituce. Navrhovaný projekt tento urbanismus doplňuje, tvoří dvojici se základní školou u Nádražní ulice. Další, jinou dvojici, tvoří s Valašským muzeem. Zde se jedná spíše o protíváhu. Instituce jsou umístěny na opačných koncích parku. Skanzen je symbolem historie a tradice, zatímco science centrum má symbolizovat moderní dobu, vědu a vzdělání.

Samotný projekt reaguje na umístění v parku tím, že je z větší části zakopán do země, popř. obsypán zeminou. Budova je tak víceméně ukrytá mezi stromy v parku. Záměrem je, aby dům nebyl prvoplánově jasně čitelný, aby se celý hned neodkrýval. Jeho obrys probleskuje přes stromy, dává tušit, že se uvnitř parku nachází něco nového, zajímavého. Přístup k objektu je řešen v podobném duchu. Vstup do budovy je otočen do parku. Před hlavním vstupem je rozptýlová plocha, náměstíčko, na jehož obvodě jsou umístěny lavičky. Uprostřed této plochy může být umístěna venkovní expozice science centra či zde mohou probíhat nejrůznější doplňkové akce centra. Náměstíčko není vůči zatrávněným plochám parku vymezeno žádnou bariérou, smyslem je umožnit plynulý přechod do parku. Přístup k budově je koncipován tak, že návštěvník přijde v jednom ze dvou směrů, které jsou zdůrazněny stromořadím - jde o směr vedoucí od osy „skanzen-dopravní terminál“ a o směr vedoucí z historické části města. Stromořadí má za úkol upozorňovat na cestu k science centru, zdůrazňovat jí a vést pohled návštěvníka směrem k budově. Úmyslně není k budově navržen přímý vstup z Nádražní ulice, která je poměrně frekventovaná. Návštěvníkovi jdoucímu jedním z výše zmíněných směrů se má budova science centra odhalovat postupně.

3. ARCHITEKTONICKÉ A PROVOZNÍ ŘEŠENÍ

Navrhovaný objekt science centra má do parku a vlastně i do Rožnova jako takového vnést život a dát mu nový, moderní impuls. Jeho cílem je sloužit jak místním obyvatelům, tak turistům. Stane se dalším turistickým cílem, jež nabídne kulturní vyžití a zároveň pomůže městu udržet turisty, kteří v současné době přijíždí do skanzenu, stráví zde den a vzápětí odjíždí, aniž by z Rožnova pod Radhoštěm viděli něco dalšího.

Zvolená funkce science centra vychází z těchto myšlenek: vytvořit moderně pojatý protiklad lidového Valašského muzea v přírodě, který ho bude doplňovat; vzdáleně svým technickým zaměřením navázat na tradici dnes již zaniklé továrny Tesla, jež je s historií Rožnova neodmyslitelně spjata (součástí expozice science centra bude i část o historii a tradici této továrny). Science centrum je veřejná instituce s zábavně-vzdělávací funkcí. Expozice obsahuje interaktivní exponáty, kterých je „přísně přikázáno“ se dotýkat, zkusit si je a pomocí nich se něčemu naučit a danou věc lépe pochopit. Tento typ instituce navštěvuje široké spektrum lidí, vzdělávají se zde a zabavují jak děti, tak jejich rodiče. Science centrum je vhodné i pro školní skupiny, kdy slouží jako zpestření klasických hodin ve třídě - žáci si hravou a poučnou formou vyzkouší na vlastní kůži např. fyzikální zákony a jevy. Příhodná je proto poloha základní školy, která je od science centra vzdálená něco přes 100 m.

Hmotové řešení domu vychází ze zdánlivě vzájemných protikladů. Dům má do parku zapadnout, splynout s ním a dramaticky ho nenarušovat, ale zároveň má za úkol upoutat a vzbudit pozornost, vnést do místa dynamiku, impuls. Jasná a přímé linie hmot symbolizují technicistní náplň domu. Objekt se hmotově skládá ze dvou základních částí. Jedná se o „neviditelnou“ část, kterou představují dvě podlaží zakrytá zeminou tvarovanou do podoby kopce (první podzemní a první nadzemní-vstupní podlaží), a o jasně viditelnou část domu, kterou představuje skleněná kostka zabořená špičkou do zeleného kopce (druhé nadzemní podlaží). Skleněná kostka vytváří dojem, že do parku před chvílí spadla z oblohy. Tato různorodost hmot poukazuje i na různé obsahové náplně domu - spodní dvě podlaží jsou primárně určena jako výstavní prostory, zatímco skleněná kostka v sobě obsahuje kavárnu s výhledem do parku. Hmota kostky se prokresluje do interiéru domu. Ve svém nejnižším vrcholu se tato zabořená kostka opírá do sloupu, který je vizuálně odlišený. Kromě skleněné kostky je z domu „odkryta“ už jen oblast hlavního vstupu, jež je také prosklená. Zbylá část objektu je kompletně ukryta v zeleném kopci. Půdorysné řešení domu pracuje s osami, symetrií a hrou čtverců - lapidárních, můžeme říci i technických tvarů.

Přes všechna tři podlaží domu prochází atrium lemované ze všech stran rampami. Při průchodu atria kostkou do nejvyššího patra se jeho velikost zmenšuje. Atrium s rampami zajišťuje přísun denního světla z prosklené kostky do nižších podlaží, umožňuje plynulý pohyb návštěvníků po budově, pozorování vystavených exponátů z jiné perspektivy, než je běžné, dovoluje sledovat a mít přehled o dění v budově a také pomáhá scelovat celý interiér domu do jednoho kontinuálního prostoru.

Dojem kontinuity a vzdušnosti prostoru také podporuje relativně vysoká výška podlaží, což je výhodné i v případě, pokud by zde měly být vystaveny exponáty velkých rozměrů. Další přísun denního světla zajišťují světlíky umístěné v ploché zelené střeše vstupního podlaží. Čtyři z těchto světlíků procházejí v podobě prosklených tubusů z odrazivého skla přes vstupní podlaží a přenášejí světlo do podlaží pod ním. Stejnou funkci plní ještě dvě na výšku obou pater prosklená atria, jež jsou umístěna v rozích půdorysu. Kromě přísunu denního světla je jejich úkolem také funkce relaxační - atria budou osazena zelení. V místě, kde se kostka svým nejnižším položeným vrcholem „noří“ skrz stropní desku do budovy, je navržen světlík půdorysného tvaru písmene L. Tento světlík přispívá k přísunu dalšího denního světla do interiéru. Jeho hlavním účelem však je umocnit dojem plynulého pokračování „právě zanořené“ kostky do interiéru a zároveň i posílit matoucí pocit, že kostka není téměř ničím podpírána.

Vertikální pohyb po budově zajišťují rampy, panoramatický výtah a dvojice schodišť.

Ve vstupním, neboli prvním nadzemním podlaží, zabírá největší část půdorysu plocha výstavních prostor. Vstup do science centra se odehrává přes prosklené zádveři s pokladnou, za níž se nachází zázemí zaměstnanců. Vedle pokladny je umístěn muzejní obchod. K němu přiléhá část se zázemím pro návštěvníky science centra - šatna, wc, odpočinková hala. Symetricky přes osu vstupu je na druhé straně půdorysu situován multifunkční sál s možností videoprojekce a administrativní část science centra - kanceláře se zázemím. Největší půdorysnou plochu prvního podzemního podlaží opět zabírá výstavní prostor. Dále je zde dílna, sklad exponátů a technické zázemí domu. Kromě toho, že bude na výstavní ploše v obou podlažích rozmístěno interiérové vybavení pro odpočinek, je ve spodním podlaží navržen relaxační kout přiléhající k ozeleněnému atriu. V prosklené kostce je navržena kavárna a k ní příslušející zázemí, do kavárny je možné v případě potřeby umístit další exponáty. Velkorysému a vzdušnému prostoru kavárny dominuje architektonicky ztvárněný sloup, který připomíná větvící se strom a symbolizuje pokračování parku a zeleně do interiéru. Skleněná kostka poskytuje výhled z kavárny do parku mezi koruny stromů i na přístupové cesty k science centru. Skleněný plášť umožňuje komunikaci interiéru (kavárna) s exteriérem (park) nejen v horizontální rovině, ale také ve vertikální. Dochází zde k vizuálnímu kontaktu lidí sedících v kavárně s lidmi nacházejícími se přímo před vstupem do budovy skrze prosklenou spodní část kostky. Vrchol kostky, který je vykonzolován nad vstup do objektu, je navržen tak, aby byl vidět z obou konců cesty vedoucí k science centru. K jeho zdůraznění pomáhá perspektivně se sbíhající stromořadí, které cestu lemuje.

4. KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ

Objekt science centra je založen na vaně z vodonepropustného betonu o tl. stěn 300 mm a tl. desky 400 mm. Deska je v místech pod sloupy zesílena na tl. 1000mm z důvodu ochrany proti propíchnutí.

Jak již bylo popsáno výše, science centrum je z hlediska hmot rozděleno na dvě části. Tyto části se liší i co se týče konstrukčního a materiálového řešení.

Zakrytá část objektu má vertikální nosnou konstrukci tvořenou kombinovaným železobetonovým monolitickým systémem. Obvodové stěny mají tl. 300 mm, vnitřní nosné stěny 300 a 200 mm. Stěnový systém je doplněn sloupy s kónickými hlavicemi, sloupy mají průměr 750 mm, sloup umístěný ve vstupní části a postupující nahoru do kavárny má průměr 900 mm. Horizontální nosná konstrukce je tvořena železobetonovou předpínanou stropní deskou o tl. 340 mm. Kónický nakloněný sloup, který podpírá kostku procházející interiérem, je také z železobetonu. Vstupní prosklená část je řešena pomocí systému lehkého obvodového pláště. Krom této prosklené části jsou zbývající svislé obvodové konstrukce objektu zasypány zeminou, která dosahuje až do úrovně střechy vstupního podlaží. Zde postupně přechází v ozeleněnou střechu.

Vertikální nosnou konstrukci kostky tvoří železobetonové monolitické stěny opřené na dvou místech do nosných stěn nižšího podlaží a v jednom bodě do nakloněného kónického sloupu. Prostoru kavárny dominuje architektonicky ztvárněný sloup o průměru 900 mm, který se ve své horní části větví do podoby stromu. Horizontální nosnou konstrukcí je železobetonová kazetová stropní deska o tl. 360 mm. V této desce je navržen velký čtvercový světlík vpouštějící světlo do nitra budovy skrz atrium. Hrana kostky vykonzolovaná nad prostranství před domem je tvořena systémem lehkého obvodového pláště. Železobetonové nosné stěny a strop jsou zakryty lehkou fasádou tvořenou obkladovým sklem, což umožňuje vnímat kostku v exteriéru jako celistvou.

Vertikální komunikace v objektu - rampy a schodiště - jsou navrženy z monolitického železobetonu.

5. DOPRAVNÍ A TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA

Na okraji parku je navrženo 6 parkovacích stání pro invalidy, popř. rodiče s malými dětmi. Zbývající kapacita parkovacích stání je zajištěna v parkovacím domě, jež je součástí nově navrhovaného dopravního terminálu. Pěší vzdálenost mezi dopravním terminálem a science centrem je velmi krátká. Toto řešení bylo zvoleno hlavně z důvodu, aby nedocházelo ke generování další dopravní zátěže u okraje parku, resp. přímo u science centra. Dalším důvodem je to, že dopravní terminál je situován v těsné blízkosti tranzitní silniční komunikace přes Rožnov pod Radhoštěm, po níž většina návštěvníků přijíždí.

Objekt science centra bude napojen na stávající inženýrské sítě v nejbližším okolí. Vytápění bude zajištěno pomocí vzduchotechniky. V podzemním podlaží je situována strojovna vzduchotechniky a také zdroj tepla.

6. POŽÁRNÍ ŘEŠENÍ

Přístup požárních vozidel k objektu je zajištěn po zpevněné komunikaci. Únik z objektu je zajištěn buď přímo na terén, nebo přes chráněné únikové cesty (úniková schodiště) na volné prostranství. V objektu je navržen systém elektronické požární signalizace (EPS) a nouzový zvukový systém (NZS) sloužící k vyhlášení poplachu. Dále jsou prostory vybaveny stabilním hasicím zařízením (sprinklery). Pro účely OTK (odvod tepla a kouře) budou využity již navržené světlíky, které budou na tento systém napojeny a v případě nutnosti dojde k jejich otevření.

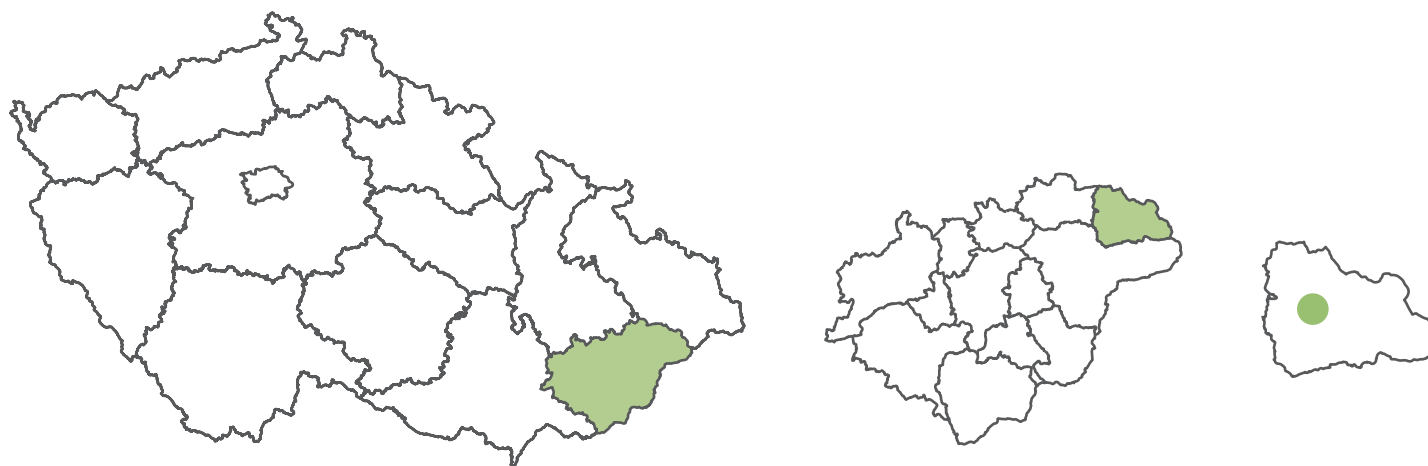

- 1_Masarykovo náměstí
- 2_barokní kostel Všeck Svatých
- 3_Lázeňský dům
- 4_městský park
- 5_Základní škola
- 6_průhled od vlakového nádraží ke kostelu
- 7_koleje u vlakového nádraží
- 8_Základní umělecká škola
- 9_řeka Bečva
- 10_pohled z věže kostela na Nádražní ulici
- 11_městský park
- 12_rožnovský obchvat

poloha: 49°27' s. š. / 18°10' v. d.
nadm. výška: 378 m.n.m
počet obyvatel: 16 927 (k 31.12.2011)

Mullerovo mapování

1.vojenské mapování

2.vojenské mapování

Rožnov pod Radhoštěm

Rožnov pod Radhoštěm (německy Rosenau či Rožnau) je město v okrese Vsetín ve Zlínském kraji. Leží přibližně 17 km severovýchodně od Vsetína na řece Rožnovská Bečva a na úpatí Vsetínských vrchů v nadmořské výšce 378 m.n.m. Svou polohou je Rožnov přímo předurčen pro rekreaci a sport. Město a jeho okolí je vybaveno řadou sportovišť pro zimní i letní sporty. V jeho okolí se nacházejí stovky kilometrů značených turistických cest a cyklistických tras v nadmořských výškách od 350 do 1150 m.n.m.

Valašské muzeum v přírodě

V současné době je Rožnov proslaven především Valašským muzeem v přírodě, které je tvořeno souborem dřevěných lidových staveb přenesených z valašského regionu do prostředí městského parku (Dřevěné městečko) a na přílehlou stráň (Valašská dědina a Mlýnská dolina). Dvě posledně jmenované části tvoří živé muzeum. Technické vodní stavby, mlýn, pila a hamr jsou v provozu, na políčkách Valašské dědiny se pěstují tradiční plodiny, obyvatelé chovají drůbež a dobytek. V prostorách Valašského muzea se každoročně konají vystoupení národopisných souborů v rámci celoročního folklorního festivalu „Valašský rok“, sestávajícího z 60 programových akcí.

Valašské muzeum je nejstarším a největším svého druhu ve střední Evropě. Vzniklo v roce 1925 a ročně jej navštíví více než půl milionu návštěvníků. Lidové umění dalo základ bohaté kulturní tradici, ve které dnes pokračují národopisné soubory, hudební tělesa, pěvecké sbory a výtvarní umělci.

Historie

Rožnov pod Radhoštěm byl založen v polovině 13. století olomouckým biskupem Brunem ze Schaumburku. První písemná zmínka o městě pochází z roku 1267. Nad Rožnovem na vrchu Hradisko postupně vyrostl hrad stejného jména, který vedle Helfštýna a Hukvald sloužil k ochraně zemské hranice. V průběhu let se zde vystřídalo několik vrchností. Roku 1548 získali panství Žerotínové, kteří je udrželi až do 19. století. Žerotínové přispěli k rozkvětu města, Rožnov se v té době proslavil zejména tkaním plátna a mušelínu a to po celé rakouské monarchii. Většina obyvatel v oblasti se přesto živila zemědělstvím a pastevectvím. Roku 1796 si brněnský lékař dr. Kročák všiml zdejšího příznivého klimatu a poslal sem první pacienty. Byla tak zahájena tradice léčby klimatem a ovčí syrovátkou – žinčicí, která postupně dala vzniknout roku 1820 klimatickým lázním. Na počátku 20.století dosáhly svého vrcholu a během léta sem přijíždělo až 3000 návštěvníků z celého světa. Lázně sloužily k léčbě nemocí dýchacího ústrojí, plic a také srdce. Tečku za lázeňskou historií učinila druhá světová válka. Zdravé klima, krása okolní krajiny a přívětivé město však zůstaly, lázeňskou historii tak v současnosti připomíná snad už jen lázeňský dům v městském parku. Po druhé světové válce zažilo město svůj největší rozmach a to hlavně díky výstavbě průmyslového podniku Tesla. V době své slávy Tesla zaměstnávala obrovské množství lidí z Rožnova i okolních měst. V současné době je provoz Tesly ukončen, přičemž areál využívají jednotlivě malé firmy.

Pro Rožnov pod Radhoštěm je charakteristická původní zástavba na levém břehu řeky Bečvy, a také typická architektura minulých desetiletí s panelovými domy a rozsáhlou průmyslovou sférou v severozápadní části. Půlkruhem kolem historického jádra města se rozkládá městský park. K památným objektům ve městě patří katolický chrám, zasvěcený Všem Svatým, postavený v letech 1748-52.

Tesla

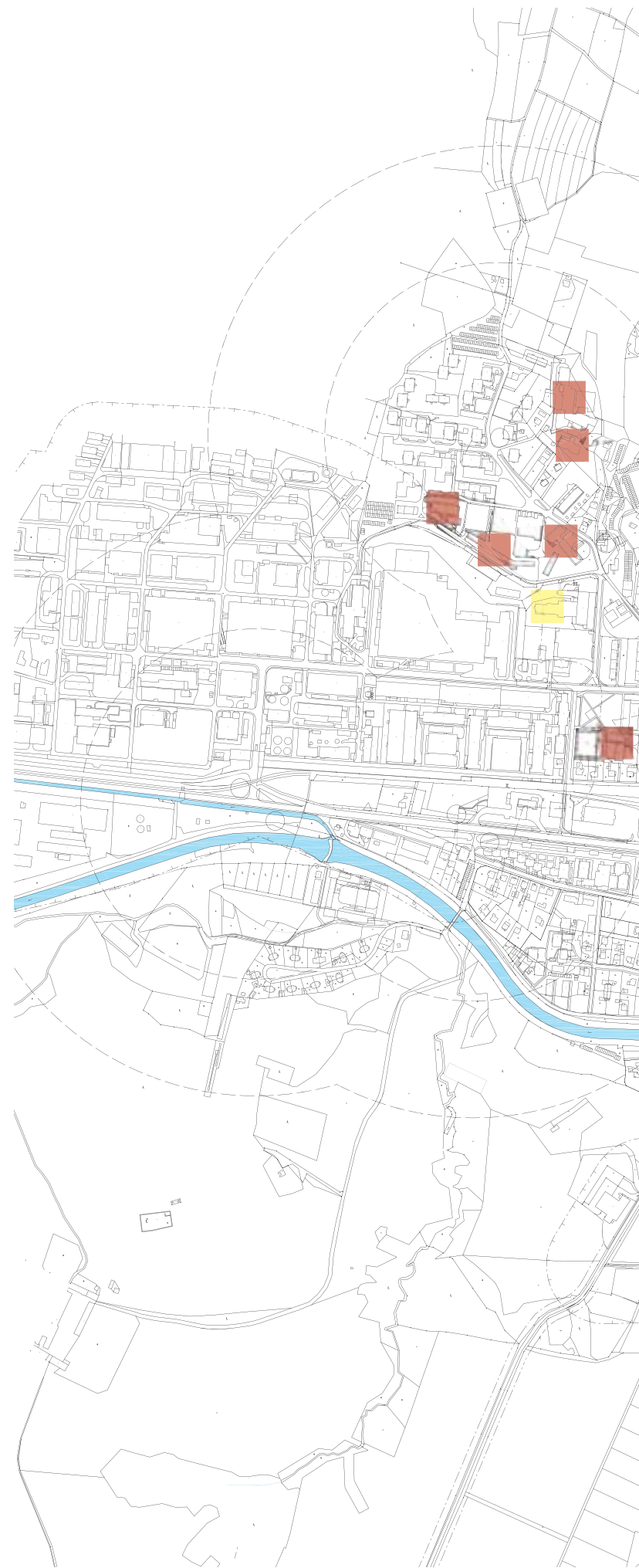
26.7.1949 byla podepsána tehdejším ministrem průmyslu Gustavem Klimentem zřizovací listina národního podniku Tesla. Podobně jako Tesla Pardubice, i tento závod měl svůj vývojářský tým, který hnal kupředu úroveň elektrotechniky ve východní Evropě. Nejdříve se zde vyráběly elektronky, obrazovky, tedy vše, co se týkalo vakuové techniky. V padesátých letech začal vývoj prvních polovodičů, a to i přes záporný postoj tehdejší vlády. Následovaly první integrované obvody o třech tranzistorech. Postupně stále více zasahovala výroba do digitální techniky. Vývoj šel dál až k operačním zesilovačům v plastovém obalu DIL8. Začalo se zde s výrobou pamětí, různých převodníků, dekodérů, procesorů a mikročipů. Jeden ze závodů, který „skoro“ držel krok se západem. Dodnes se pokračuje ve výrobě polovodičů, jen pod jinými firmami. Po revoluci byly největší tlaky směřovány právě na TESLU ROŽNOV, protože byla jednou z mála konkurenčně schopných podniků v tehdejší ČSFR. Po roce 1989 se jednotlivé části podniku osamostatnily. Z větší části pak zanikly, protože nebyly svojí kvalitou a zejména cenou schopny konkurence v novém prostředí. Někdy se však přeměnily na soukromé firmy s jiným názvem.

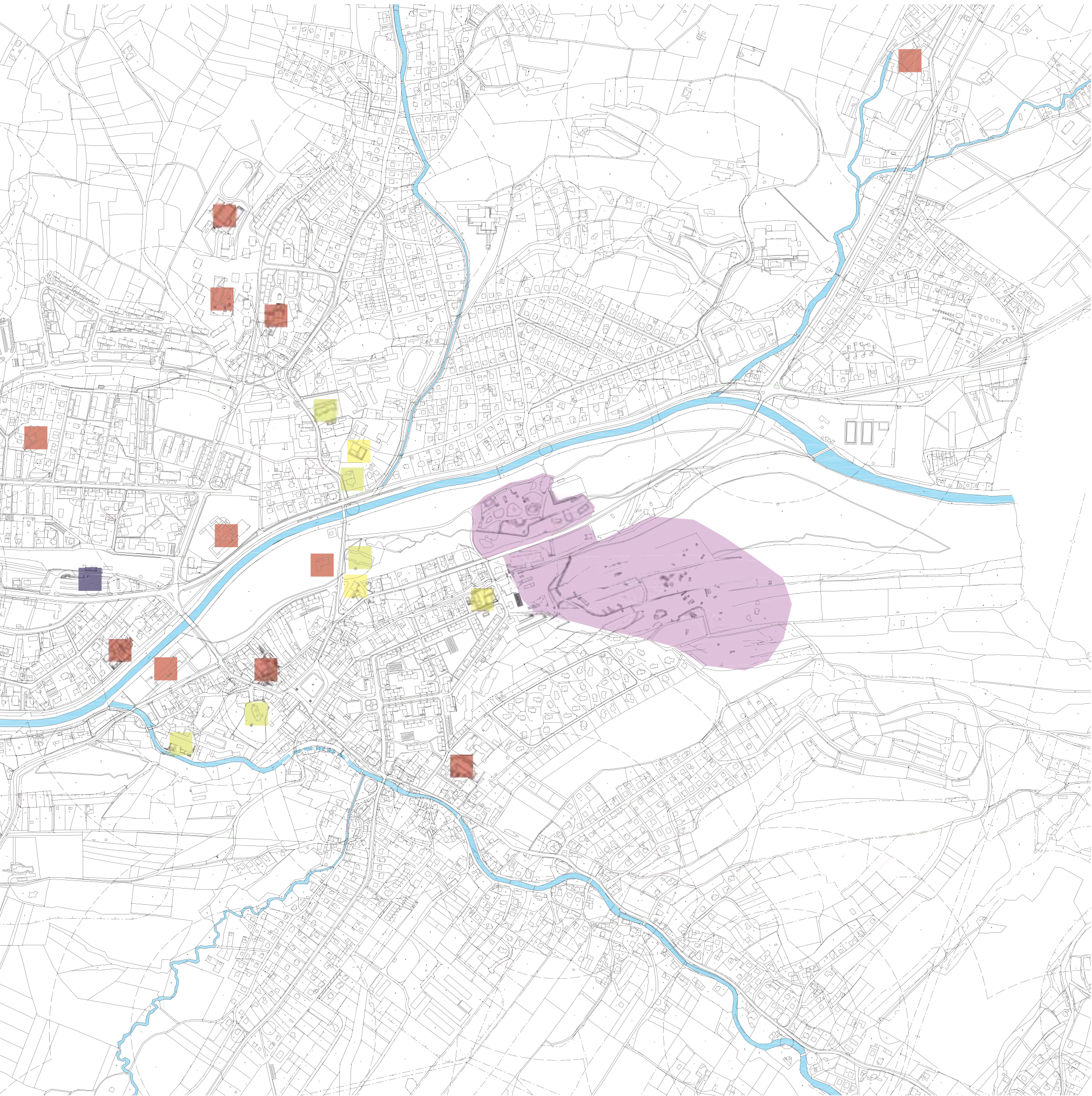

3.vojenské mapování

- nádraží(bus/vlak)
- areál Valašského muzea v přírodě
- budovy městského úřadu
- vzdělávací instituce
- kulturní instituce

Z mapy funkcí je možno vyčíst několik faktů. Valašské muzeum v přírodě, jakožto kulturní instituce, zabírá poměrně velkou plochu z města. Existuje zde velká rozdrobenost jednotlivých budov a s nimi i odborů městského úřadu po celém městě. Rožnov pod Radhoštěm má v poměru ke své velikosti poměrně velké množství škol, ať už se jedná o školy mateřské, základní, střední, učiliště či umělecké.

- hlavní dopravní tahy přes město
- frekventované dopravní trasy
- hlavní pěší trasy
- železnice
- problémové body z hlediska dopravy

V současné době je Rožnov pod Radhoštěm rozdělen na dvě části nejen řekou Bečvou, ale také velmi frekventovanou tranzitní komunikací. Tato komunikace vedoucí z Valašského Meziříčí se na okraji Rožnova dělí a pokračuje jedním směrem do Frenštátu pod Radhoštěm a druhým na hranice se Slovenskem. Další větší komunikace slouží hlavně jako spojení města s okolními vesnicemi.

Poměrně nešťastným řešením je trasování a tvar tzv. obchvatu kolem historické části města.

Z hlediska dopravy je problémem to, že většina místních preferuje dopravu po městě pomocí automobilu, i když vzdálenosti pro pěší dopravu jsou velice příznivé. Pravděpodobně je k tomu dohání i skutečnost, že některé části města nejsou pro chůzi zas až tak příjemné. Chodec musí po své cestě překonávat např. frekventovanou světelnou křižovatku, která není pro přecházení dobře přizpůsobená, apod.

obousměrné komunikace

jednosměrné komunikace

směr provozu

parkovací dům a parkoviště

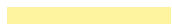
rychloobrátková parkovací
místa placená

parkovací stání podélné
v zálivech, se stromy

úroveň komunikace srovnaná
s chodníkem, dlažba

pěší trasy

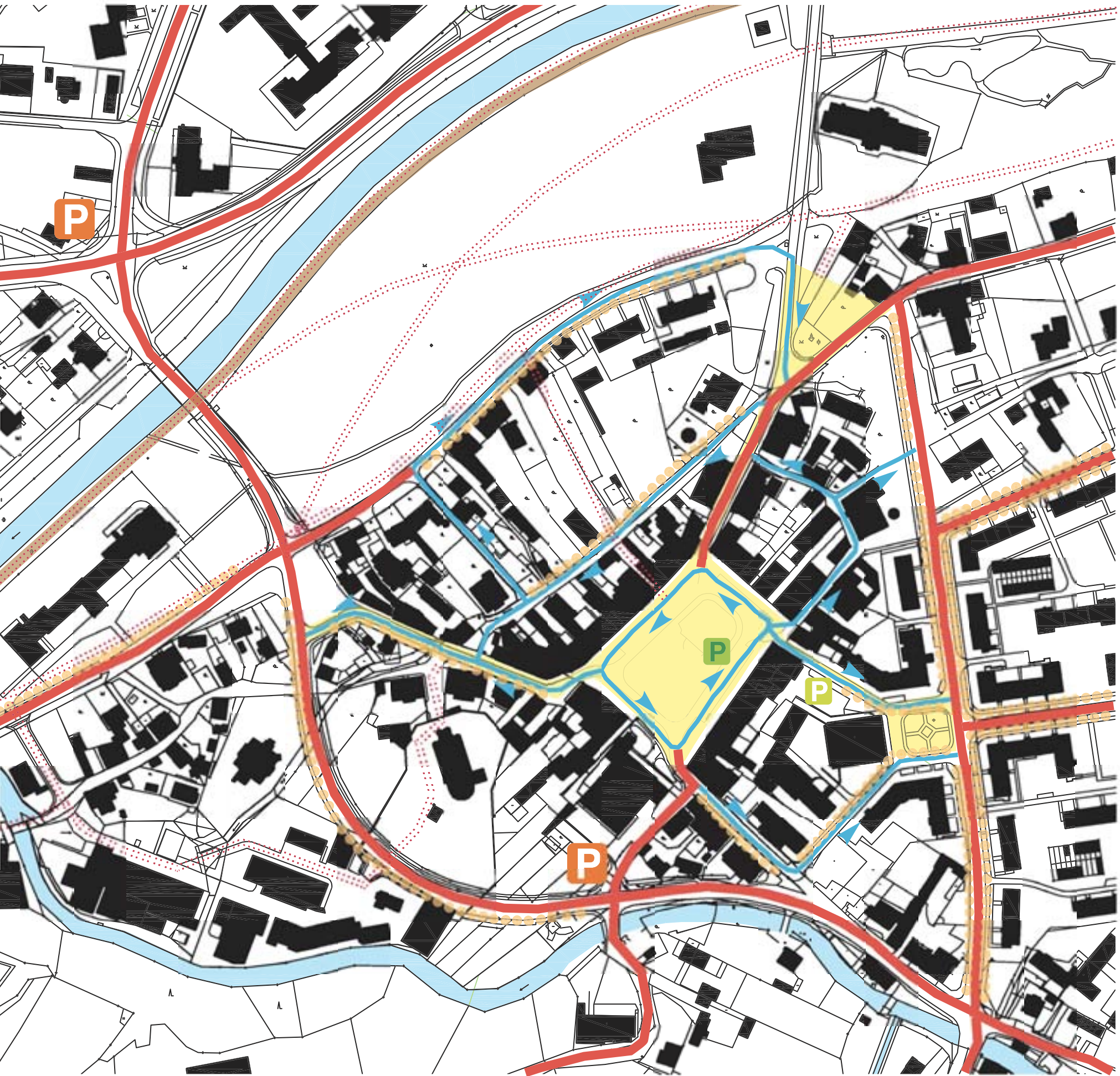

cyklotrasa

Návrh nového řešení dopravy ve městě vznikl skupinovou prací. Je zde zaveden systém jednosměrek za účelem znesnadnění pohybu autem po historické části města. Jde o snahu naučit lidi více využívat chůzi a vytlačit auta z centra města. Návrh se dotýká i dopravních změn na náměstí - dochází k vytěsnění velkého počtu aut, je navrženo pouze pár míst k rychloobrátkovému parkování. Pojízdné plochy budou vyznačeny pomocí různých materiálů a ne různými výškovými úrovněmi, jako je tomu dnes. Návrh počítá s umístěním parkovacích domů - jeden nedaleko náměstí, druhý jako součást dopravního terminálu na místě dnešního vlakového nádraží.

1_městský park

2_vlakové a autobusové nádraží

3_Základní škola Videčská

4_rožnovský pivovar

5_barokní kostel Všetech Svatých

6_Masarykovo náměstí

7_Základní umělecká škola

8_Lázeňský dům

9_Valašské muzeum v přírodě (Dřevěné městečko)

10_Střední zemědělská a přírodovědná škola

11_Policie ČR

12_rožnovský obchvat

9

8

7

1

11

10

2

6

5

3

4

12

science centra ve světě

science centra v Evropě

Obecně bývá pojem science centrum definován přibližně takto: „Science centrum je interaktivní vzdělávací instituce, v níž mají návštěvníci možnost vlastníma rukama realizovat, na vlastní oči vidět a na vlastní kůži zažít experimenty s rozličnými přírodními jevy. Science centrum je místem, kde dotýkat se exponátů je „přísně přikázáno“, a tedy, kde děláním a experimentováním může každý pochopit, jak funguje svět kolem nás.

Tato instituce si klade za cíl popularizovat vědu a techniku zábavnou formou. Vzdělávání je zde založeno na vlastním prožitku a zkušenosti. Návštěvník manipuluje s interaktivními exponáty, které hravým způsobem prezentují fyzikální a jiné principy.

Slyšel jsem a zapomněl. Viděl jsem a pamatuji. Dělal jsem a pochopil. (Čínské přísloví)

Boom science center ve světě začal ve světě na přelomu 60. a 70. let 20. století. Za první science centrum je ovšem považována berlínská Urania, která byla otevřena již roku 1888, aby široké veřejnosti prezentovala nejnovější vědecké poznatky a vynálezy. Od dob boomu science center narostl jejich počet ve světě na více než 2000. Mezi nejúspěšnější instituce tohoto typu patří Exploratorium Franka Oppenheimera v San Franciscu či Ontario Science Centre v Kanadě. Díky nim se fenomén science center začal šířit i na další kontinenty. V Evropě došlo k rozvoji až v 90. letech, kdy vzniklo dánské Experimentarium, finská Heureka či pařížské Cité des Sciences.

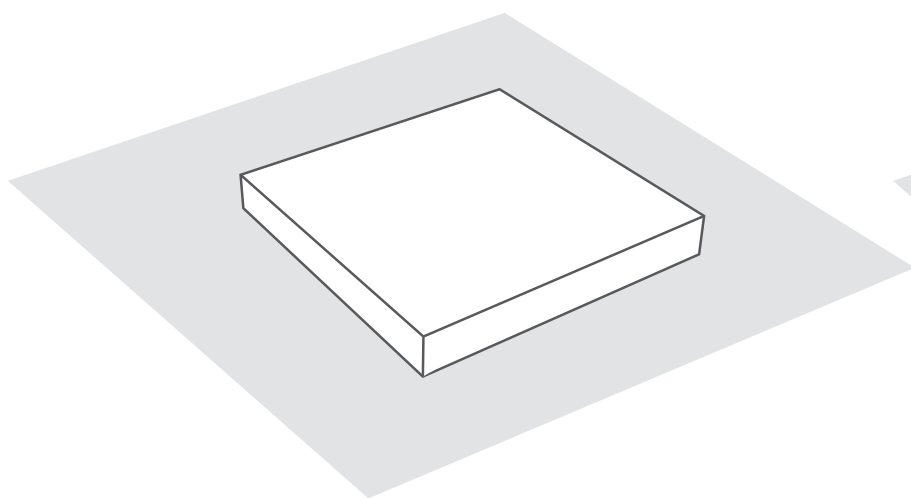
Na území ČR jsou v současné době v provozu dvě science centra. Jako první vznikl v roce 2004 liberecký IQ Park, který je součástí komplexu Centrum Babylon. Na druhém místě byla otevřena v roce 2008 plzeňská Techmania v areálu průmyslového závodu Škoda. Momentálně jsou v běhu projekty na další dvě instituce tohoto typu. Jedná se o projekt Moravian Science Centre Brno (probíhá druhé kolo veřejné soutěže o návrh „Návrh expozice Moravian Science Centre Brno“) a o ostravský projekt Svět techniky – Science and Technology Centrum (momentálně probíhá na ploše 10.000 m² v Dolní oblasti Vítkovic výstavba budovy Světa techniky dle návrhu architekta Josefa Pleskota).

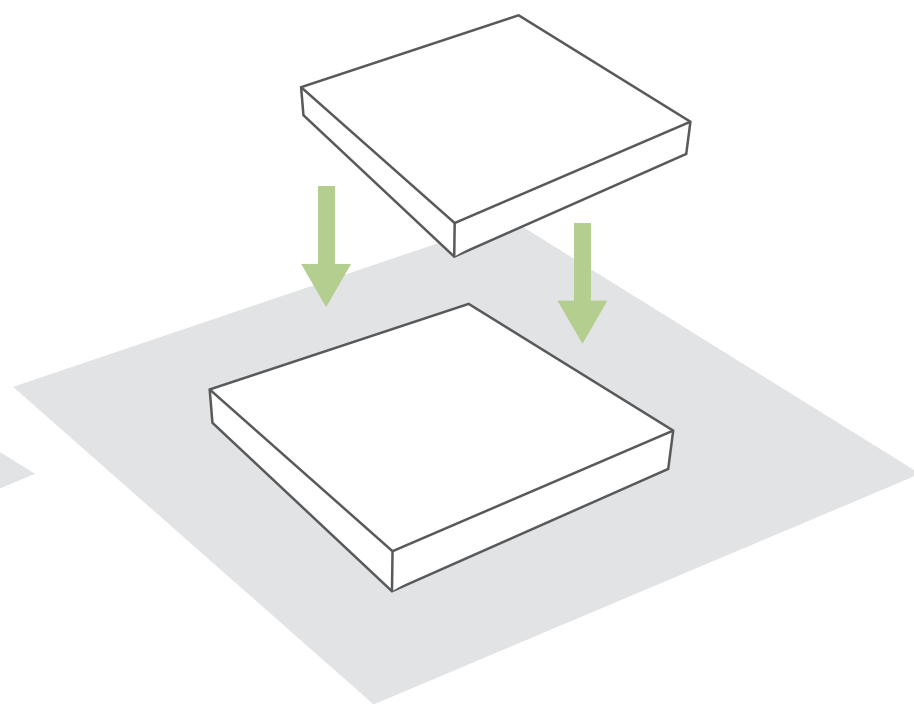
Nově navržená osa, která spojuje Valašské muzeum v přírodě s navrhovaným dopravním terminálem v místě dnešního autobusového a vlakového nádraží. Tato pěší osa překračuje Bečvu pomocí lávky. V místě, kde tato osa překračuje řeku lávkou, se napojuje druhá osa vedoucí od lávky k okraji parku. Právě na této ose je v její spodní polovině situováno science centrum.

Objekt science centra doplňuje „chybějící hmotu“ veřejných institucí osazených do parku. Dotváří urbanistickou dvojici s budovou základní školy. Druhou dvojicí je základní umělecká škola a Lázeňský dům, které jsou umístěny více v nitru parku.

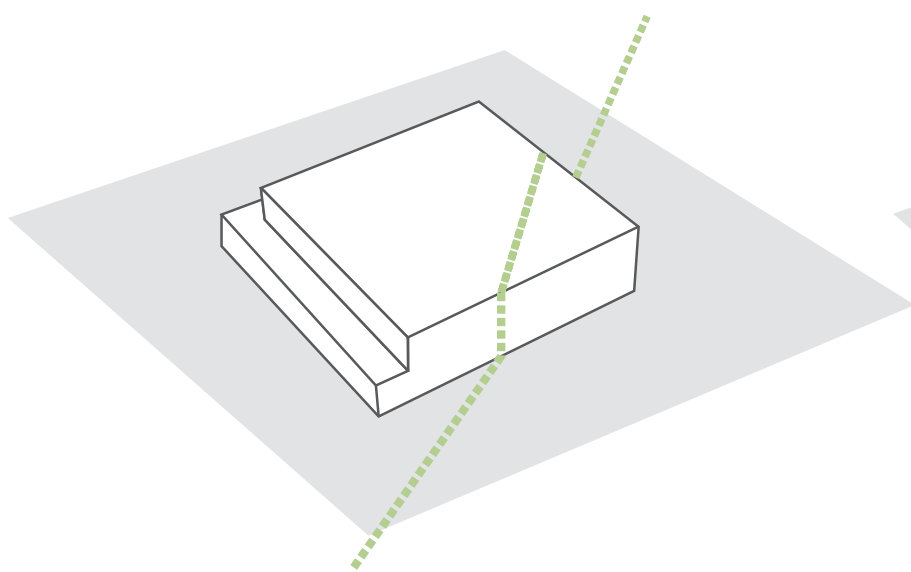

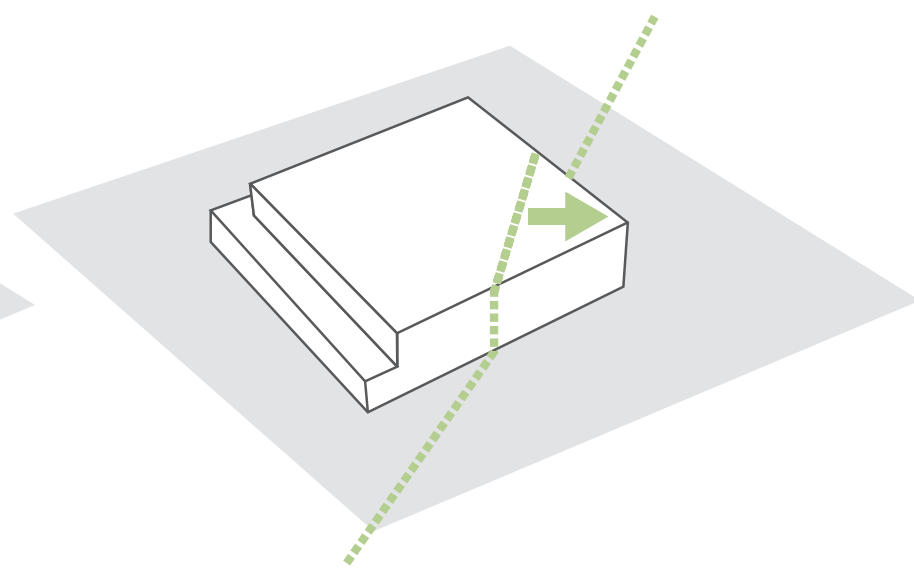
1. Základním geometrickým tvarem, který se v návrhu v různých podobách mnohokrát opakuje, je čtverec. Je proto i výchozím tvarem pro půdorys domu.

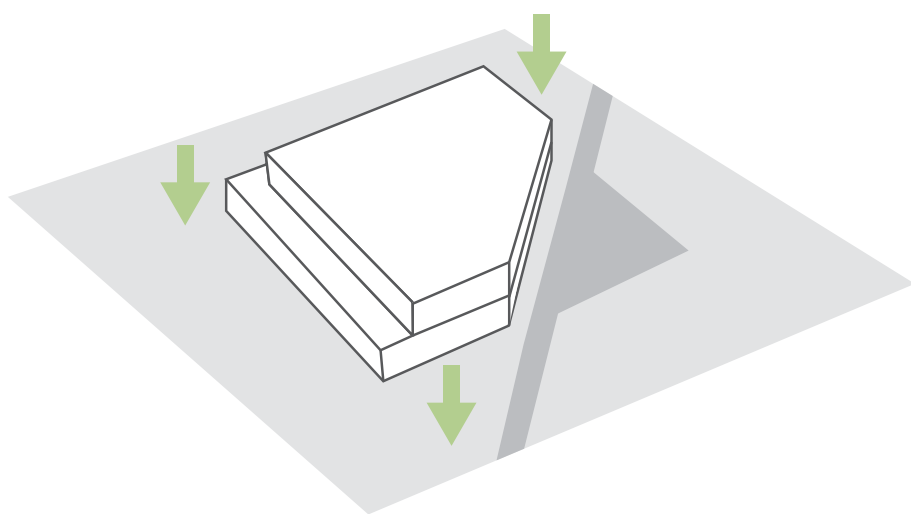
2. K hmotě o půdorysném tvaru čtverce se shora připojuje hmota stejného tvaru, ale menší velikosti.

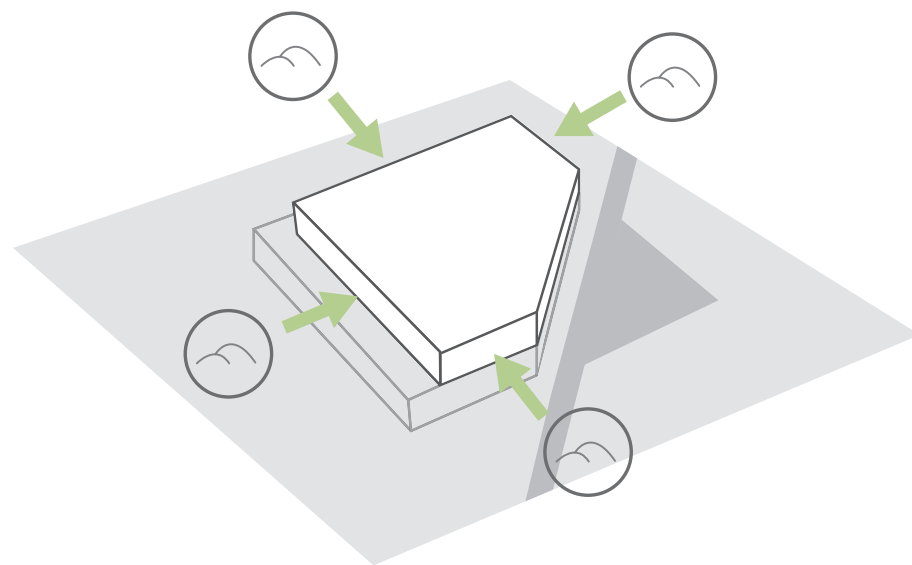
3. Do vzniklého útvaru se prokresluje linie. Tato linie představuje cestu v parku, na níž je science centrum navázáno.

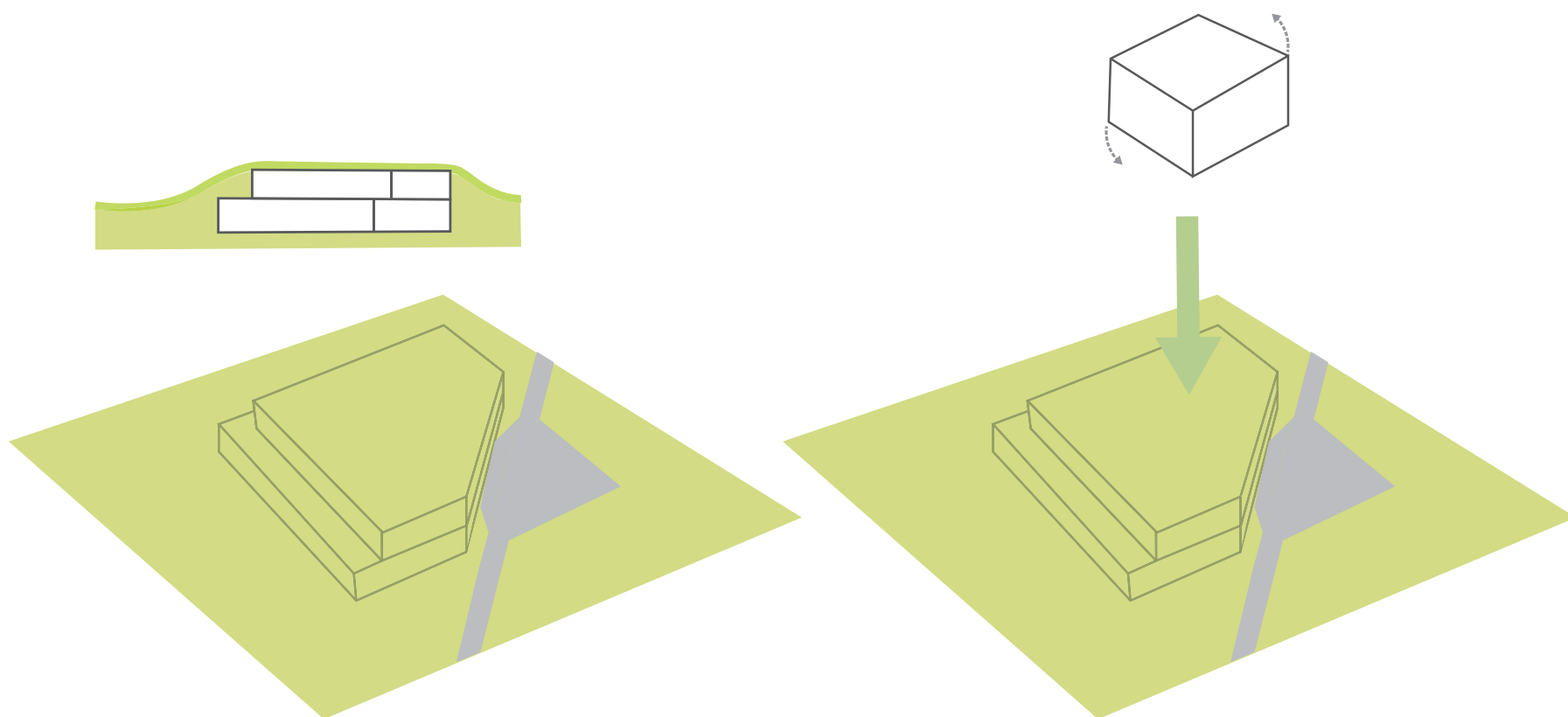
4. Linie útvar rozděljuje na dvě části. Větší hmota zůstává.

5. Chybějící odříznutá hmota se prokresluje v podobě parkového náměstíčka před vstupem do objektu. Dochází k zasunutí spodního, většího patra objektu do země.

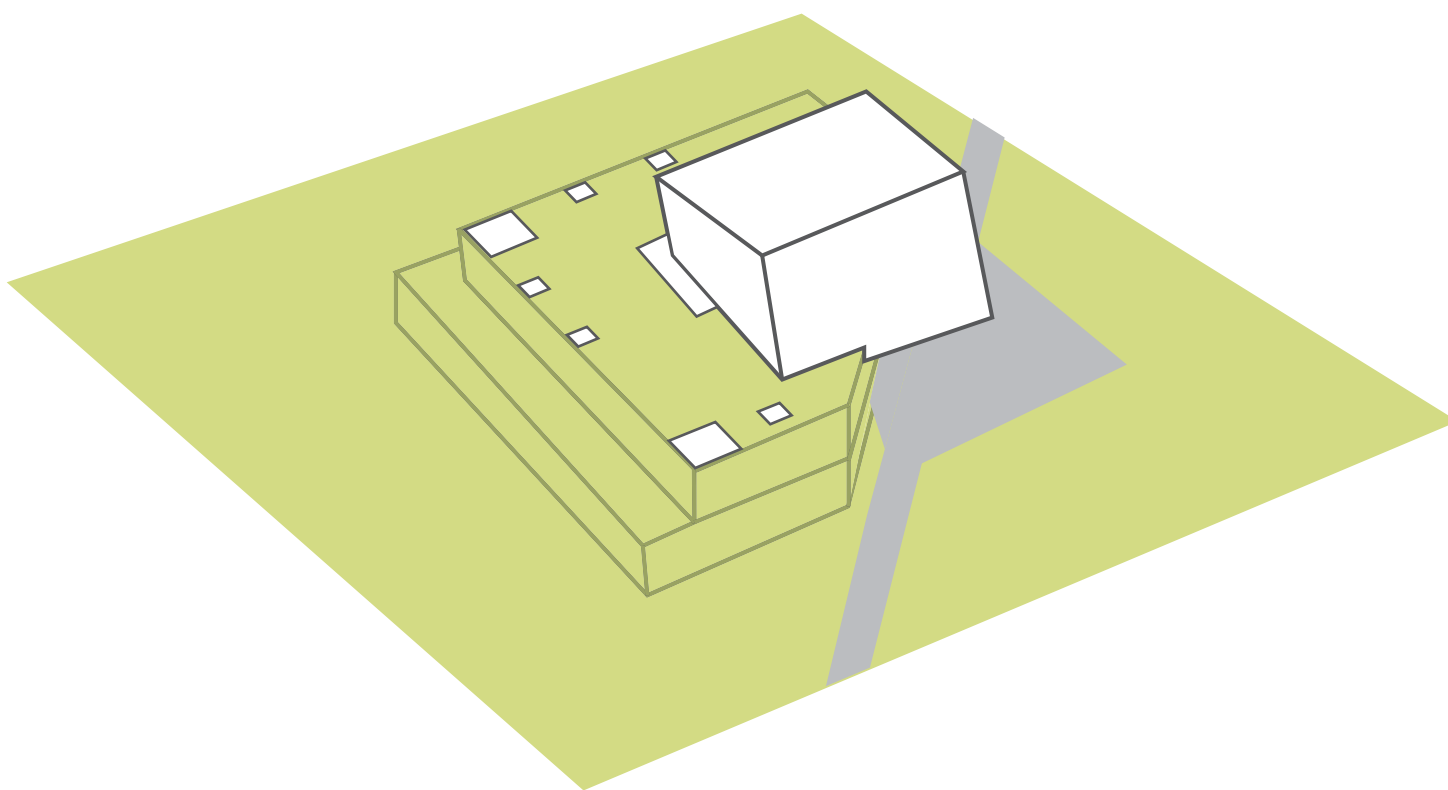

6. Horní patro, které „vykukuje“ ze země, je ze všech stran kromě vstupní části zahrnuto zeminou až na horní úroveň objektu.

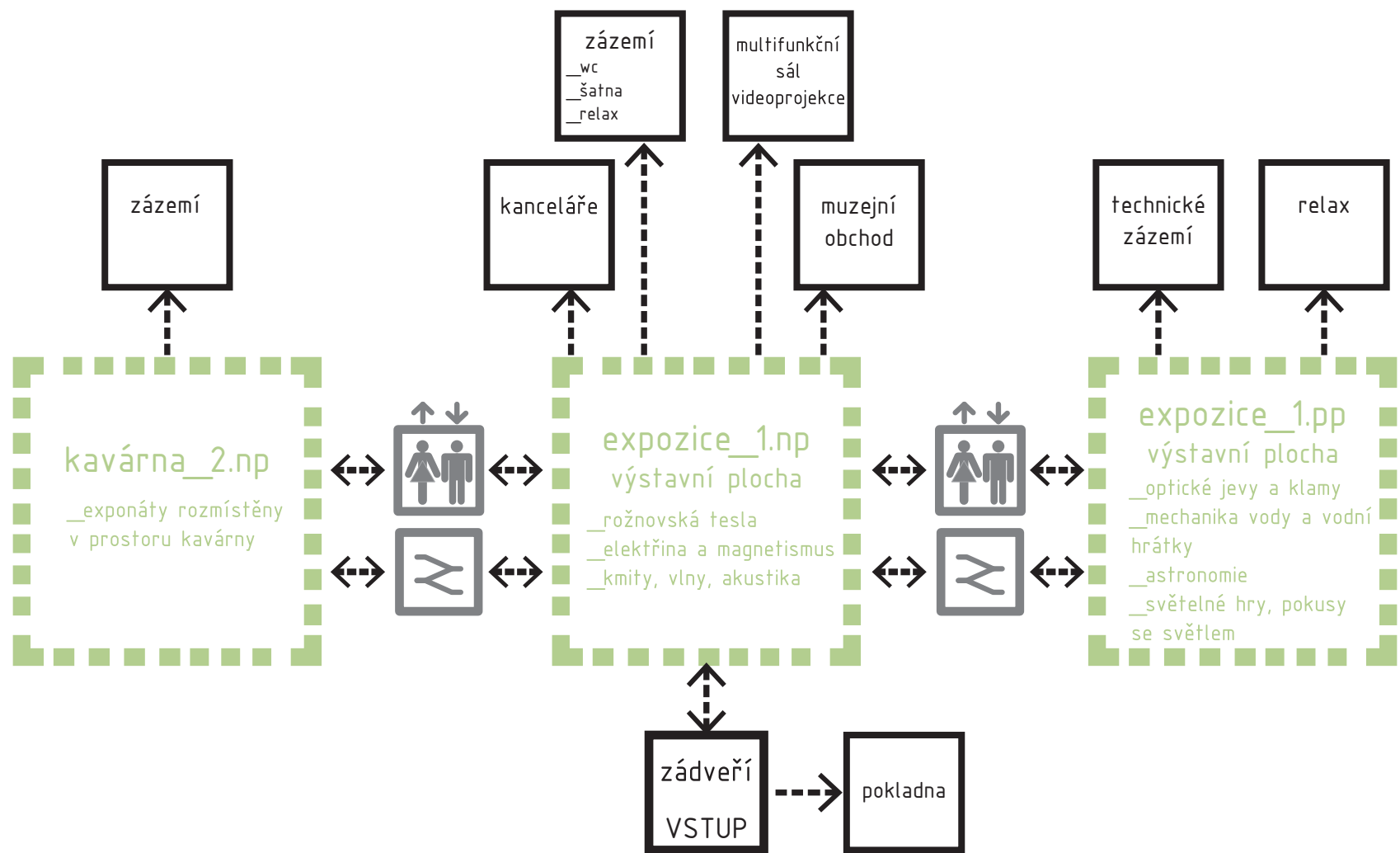

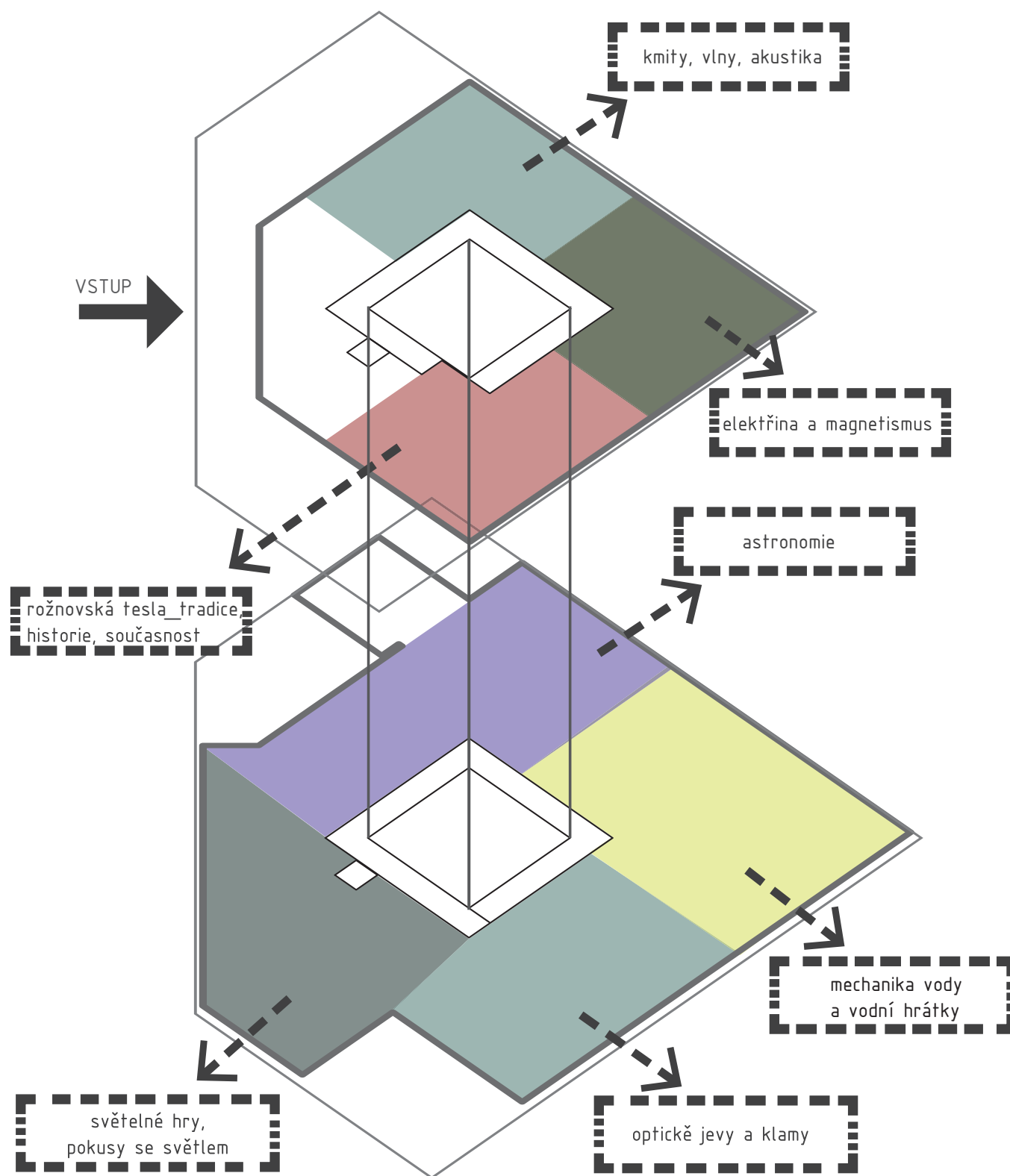
7. Zemina, do které je dům „ukryt“, je natvarována do podoby kopce.

8. Skleněná kostka „spadne“ do zeleného kopce a zaboří se do něj jedním ze svých vrcholů.

9. Celá kompozice hmot je doplněna atrií a světlíky, které prořezávají zelený kopec a umožňují dennímu světlu proniknout do interiéru domu.

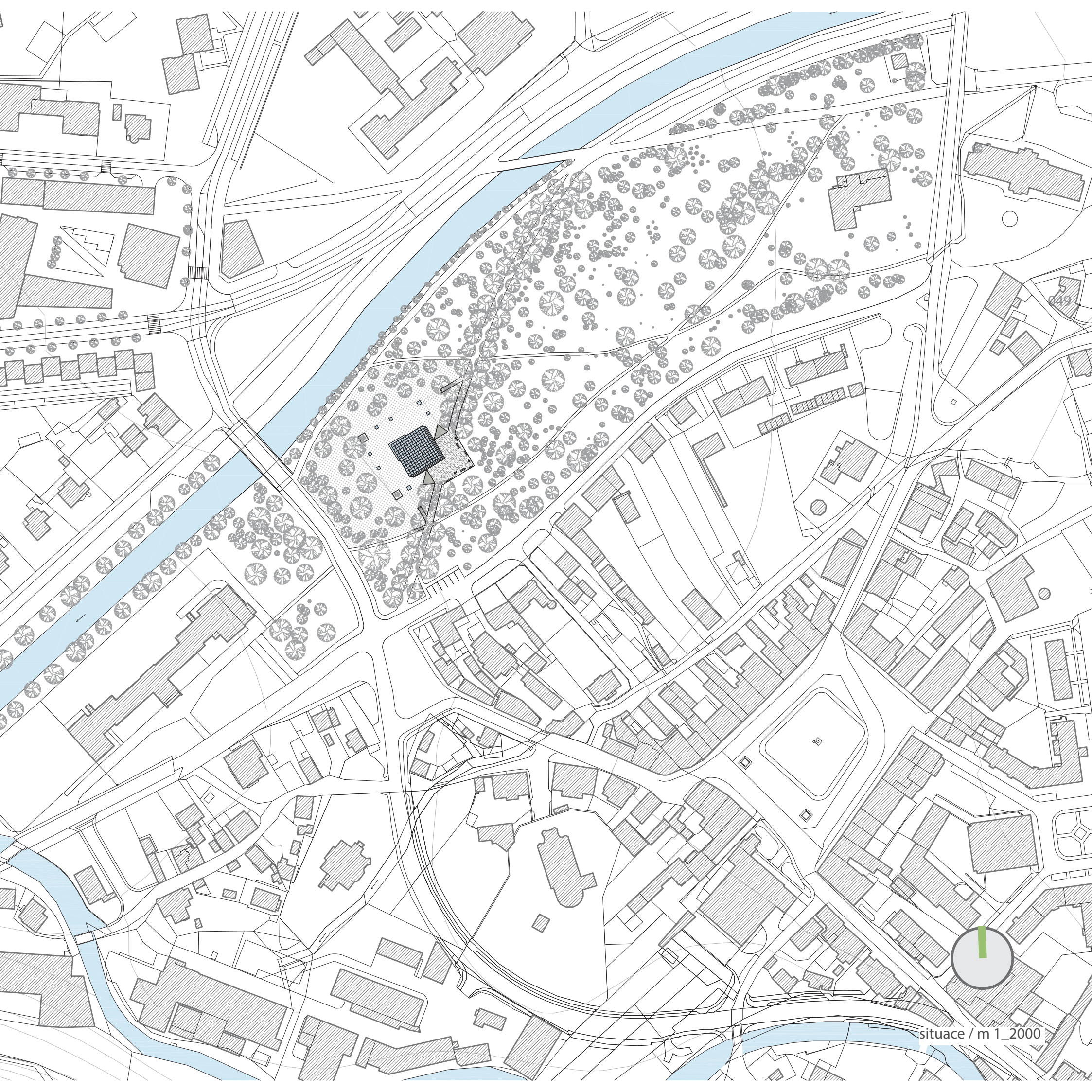

048

letecký pohled

půdorys 1.pp / m 1_250

- 0.1 výstavní prostory_expozice
- 0.2 sklad exponátů
- 0.3 dílna_opravy exponátů
- 0.4 technická místnost_strojovna VZT
- 0.5 relaxační kout
- 0.6 technická místnost_zdroj tepla
- 0.7 schodiště
- 0.8 technická místnost_nádrž sprinkler
- 0.9 schodiště

půdorys 1.np / m 1_250

- 1.1 zádveří
- 1.2 zádveří
- 1.3 výstavní prostory_expozice
- 1.4 pokladna
- 1.5 muzejní obchod
- 1.6 místnost pro zaměstnance
- 1.7 obchod
- 1.8 schodiště
- 1.9 wc_zaměstnanci
- 1.10 úklidová místnost
- 1.11 šatna
- 1.12 odpočinková hala
- 1.13 předsíň wc ženy
- 1.14 wc ženy
- 1.15 wc invalidé
- 1.16 wc invalidé
- 1.17 předsíň wc muži
- 1.18 wc muži
- 1.19 multifunkční sál/videoprojekce
- 1.20 schodiště
- 1.21 chodba
- 1.22 kuchyňka_administrativa
- 1.23 předsíň wc_administrativa
- 1.24 wc_administrativa
- 1.25 kancelář
- 1.26 kancelář

053

A-A

B-B

A-A

B-B

C-C

B-B

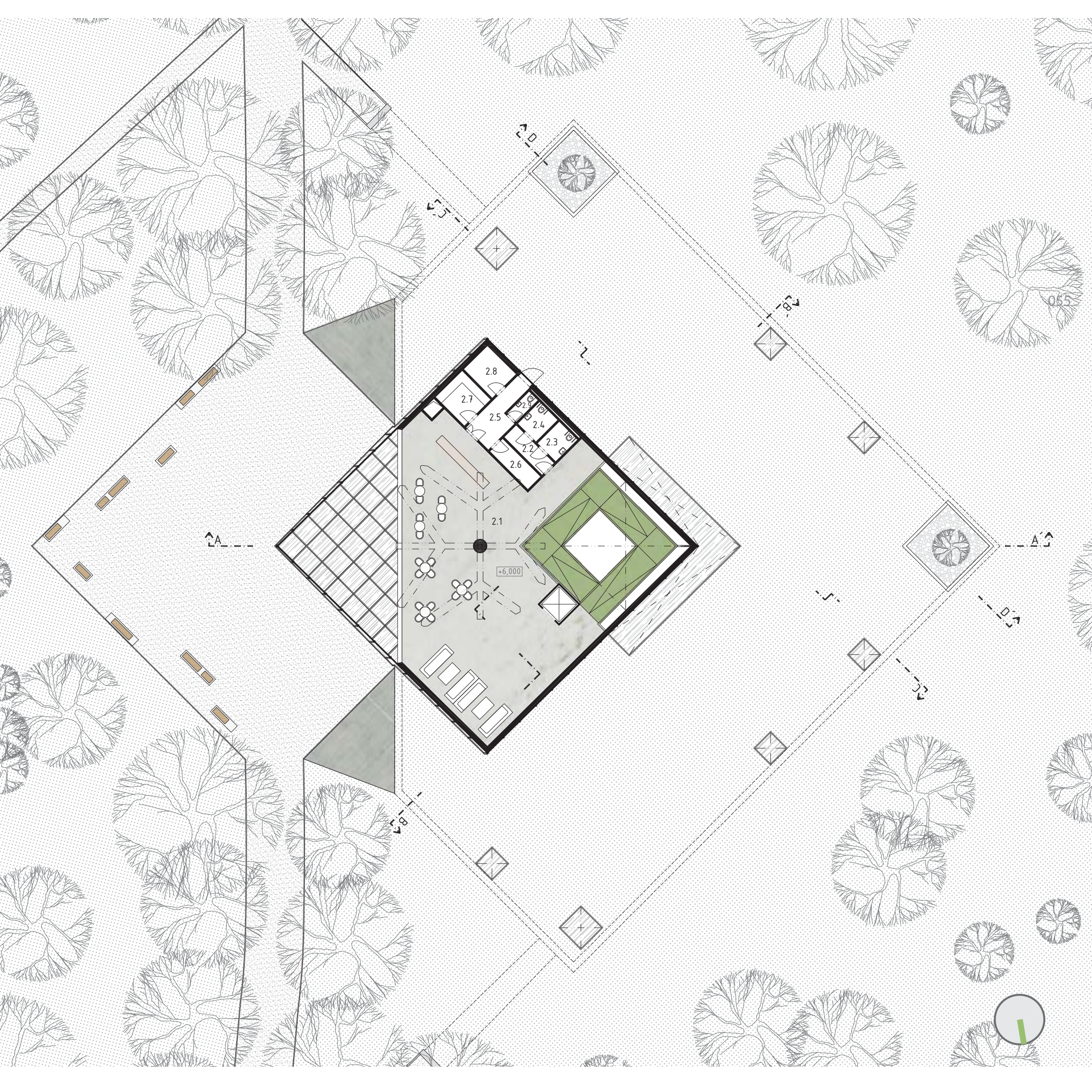
±0,000

±0,000

půdorys 2.np / m 1_250

- 2.1 kavárna
- 2.2 chodba
- 2.3 wc
- 2.4 wc
- 2.5 chodba
- 2.6 sklad nápojů
- 2.7 kuchyňka
- 2.8 šatna pro zaměstnance kavárny
- 2.9 wc_zaměstnanci

A-A

B-B

C-C

D-D

2.8

2.7

2.5

2.4

2.2

2.3

2.1

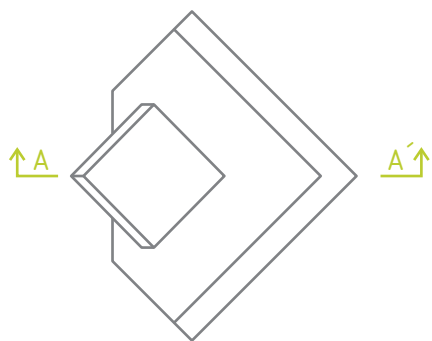
+6.000

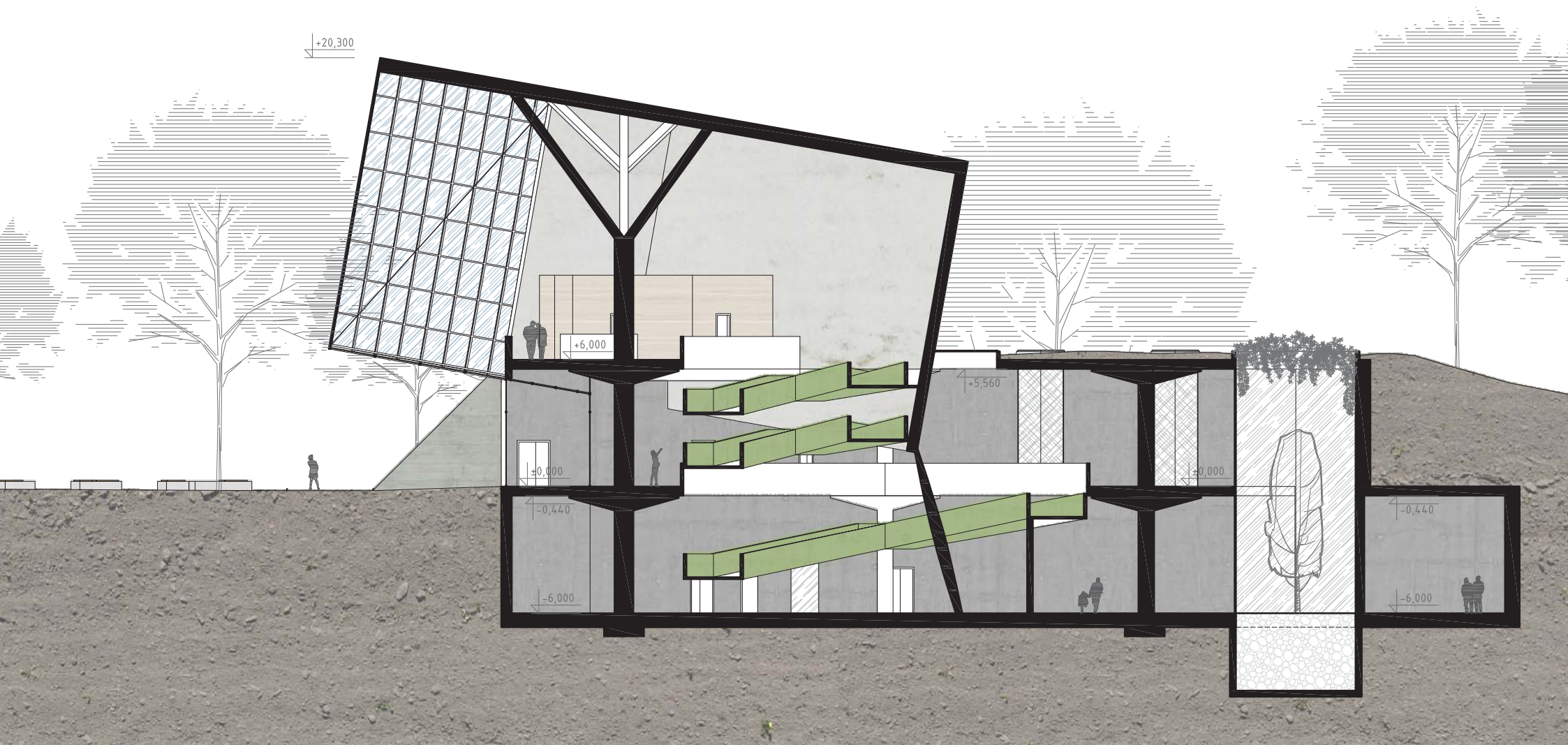
1.87

065

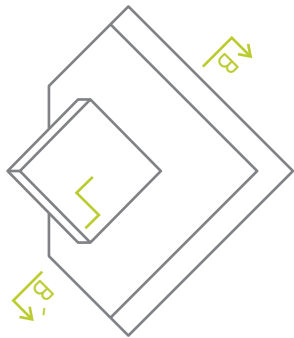

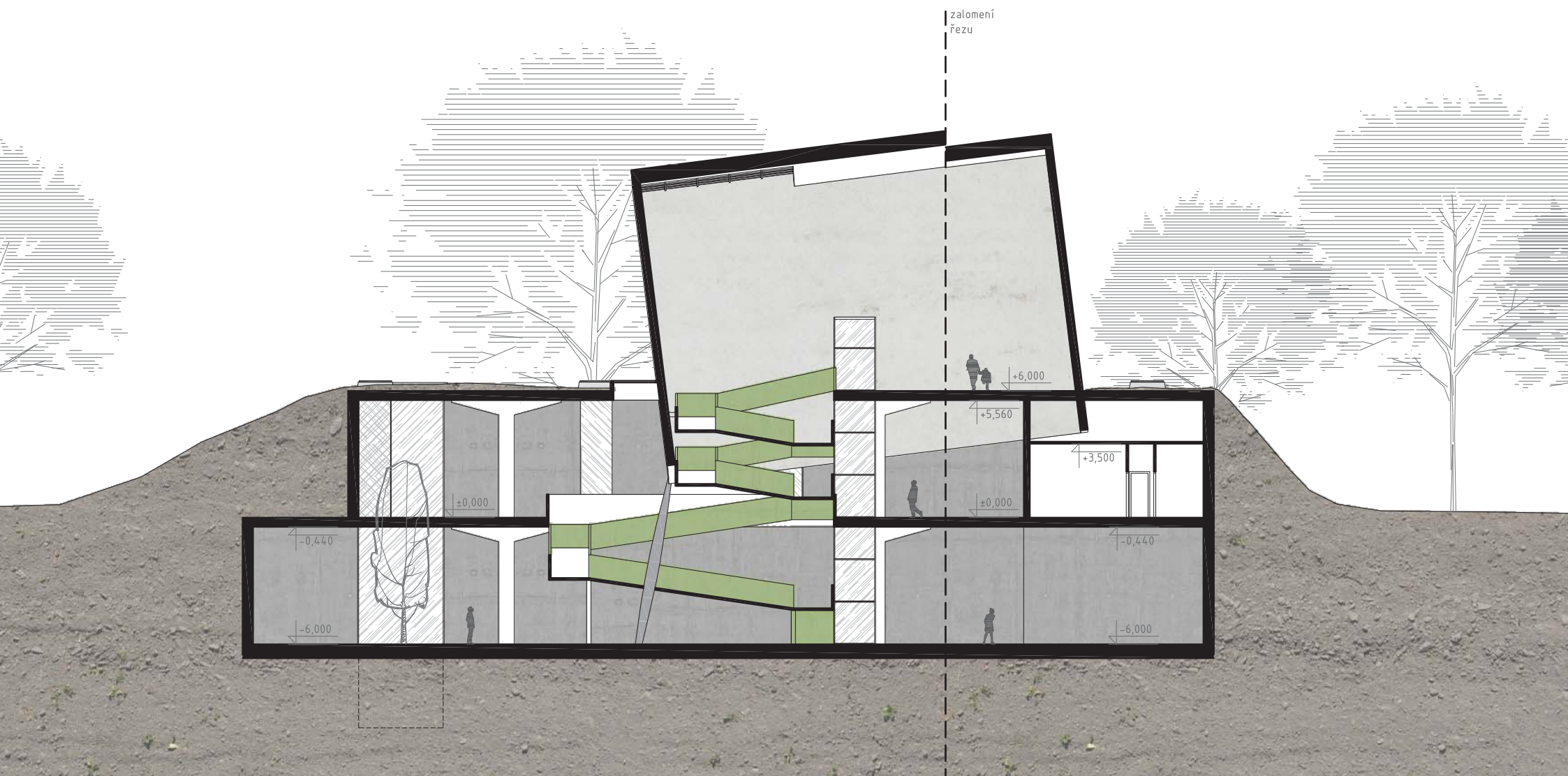
řez A-A' / m 1_250

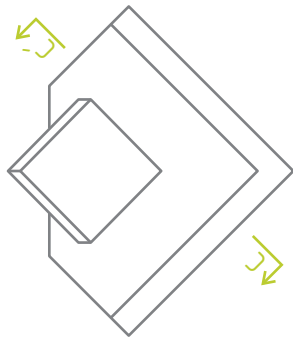

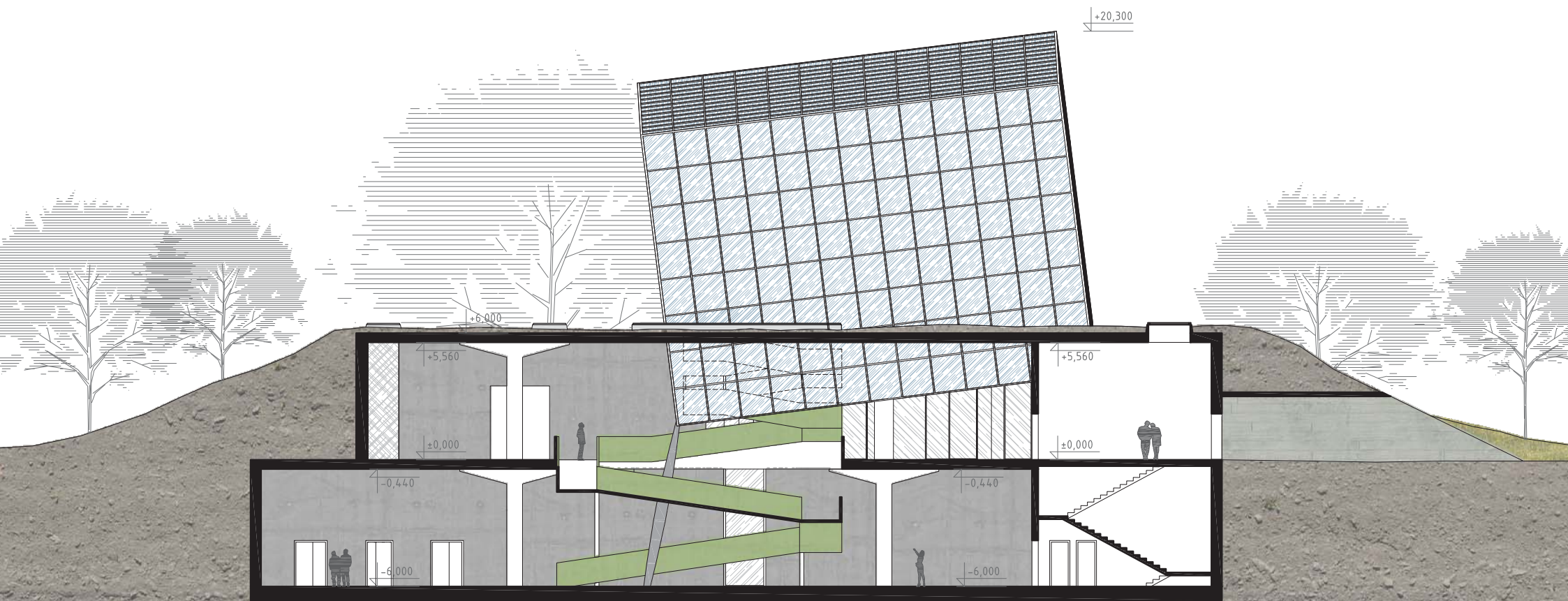
řez B-B' / m 1_250

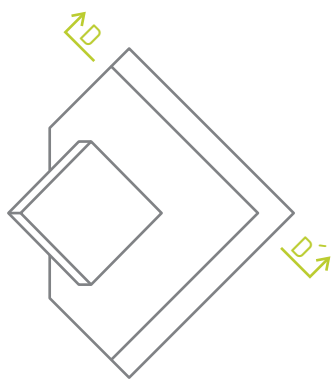

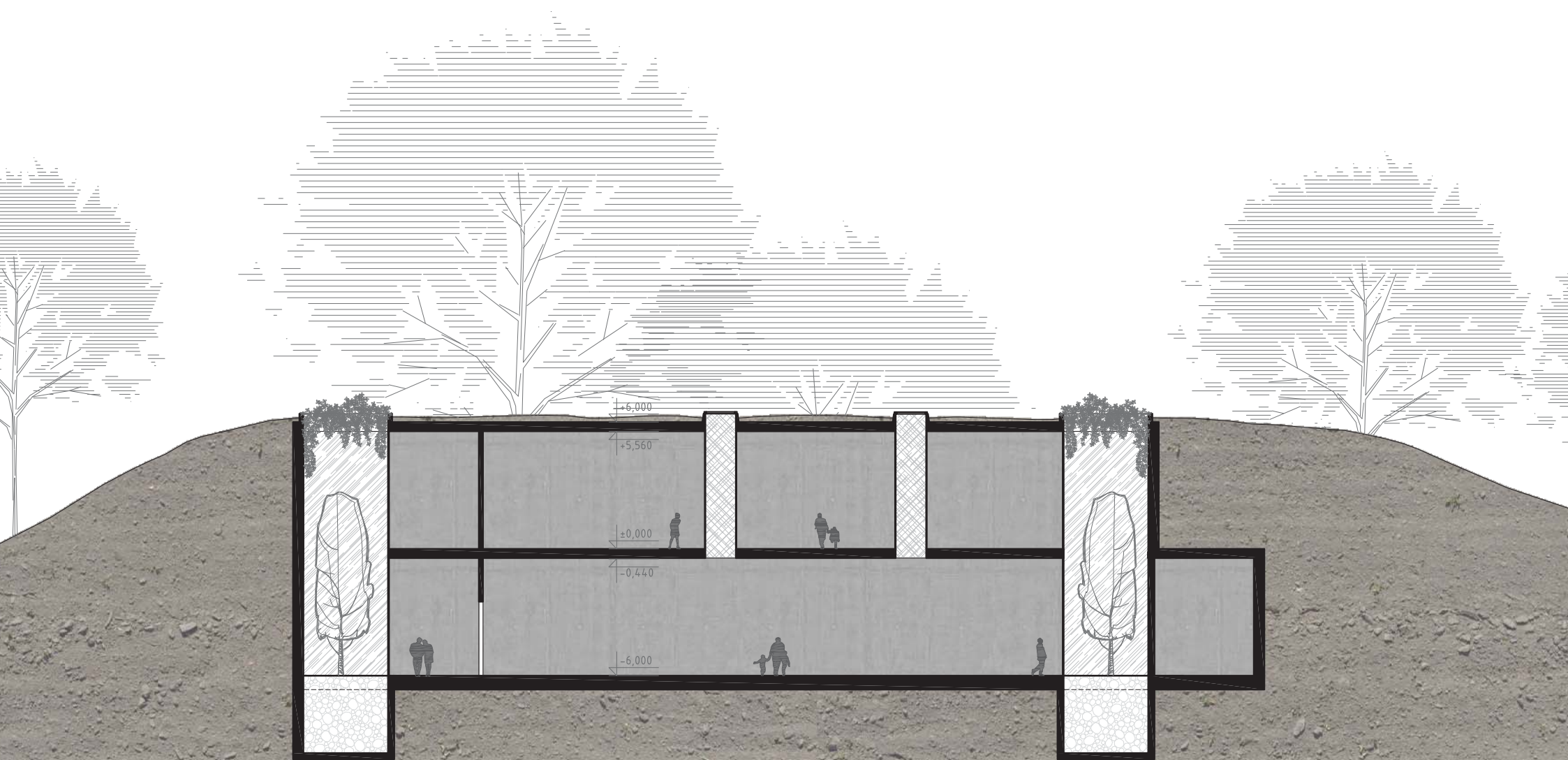
řez C-C' / m 1_250

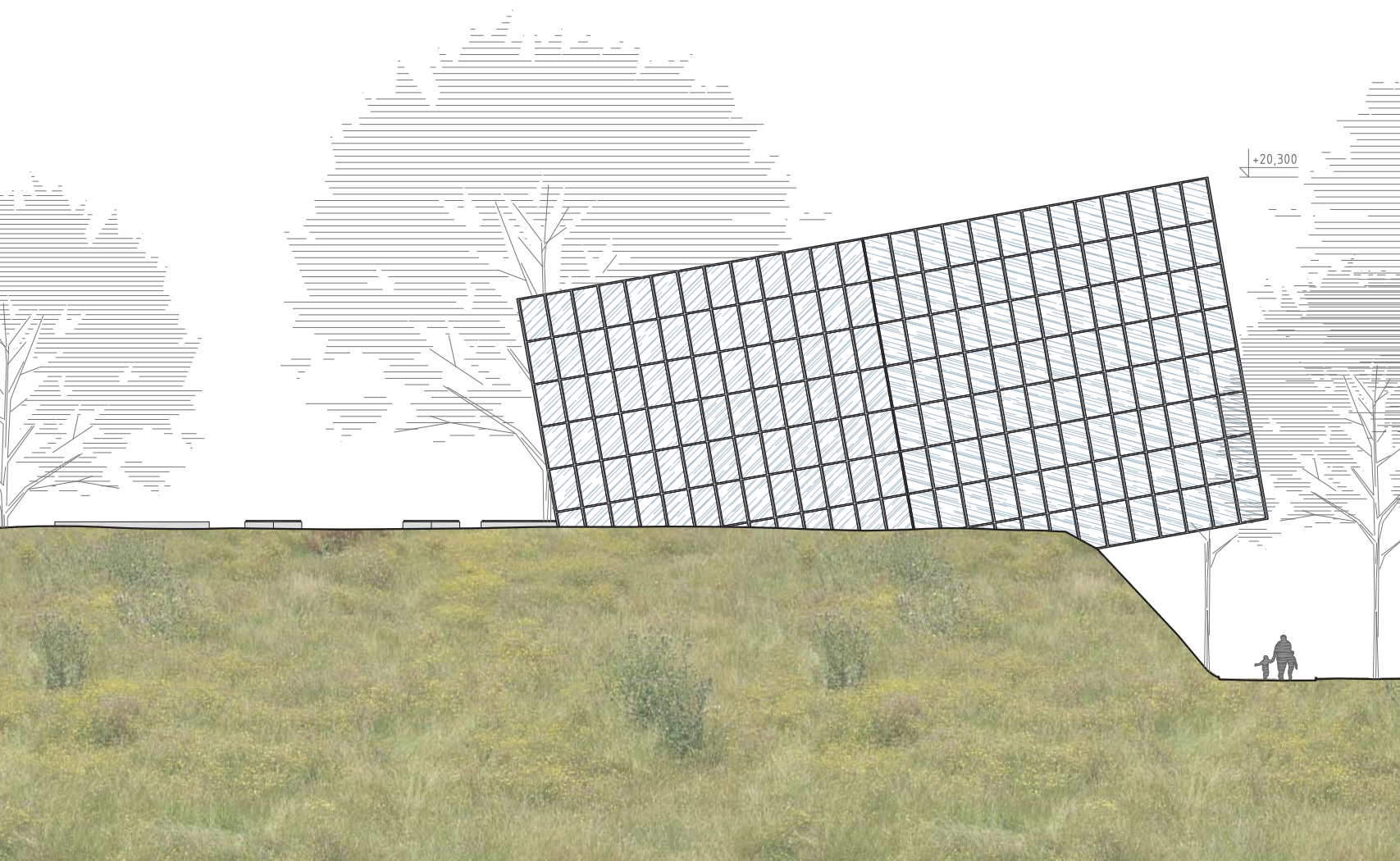
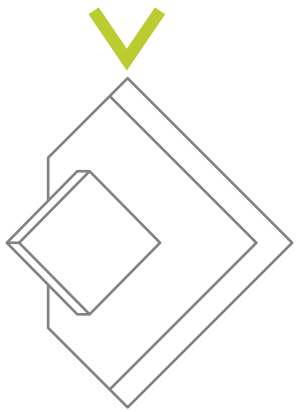
řez D-D' / m 1_250

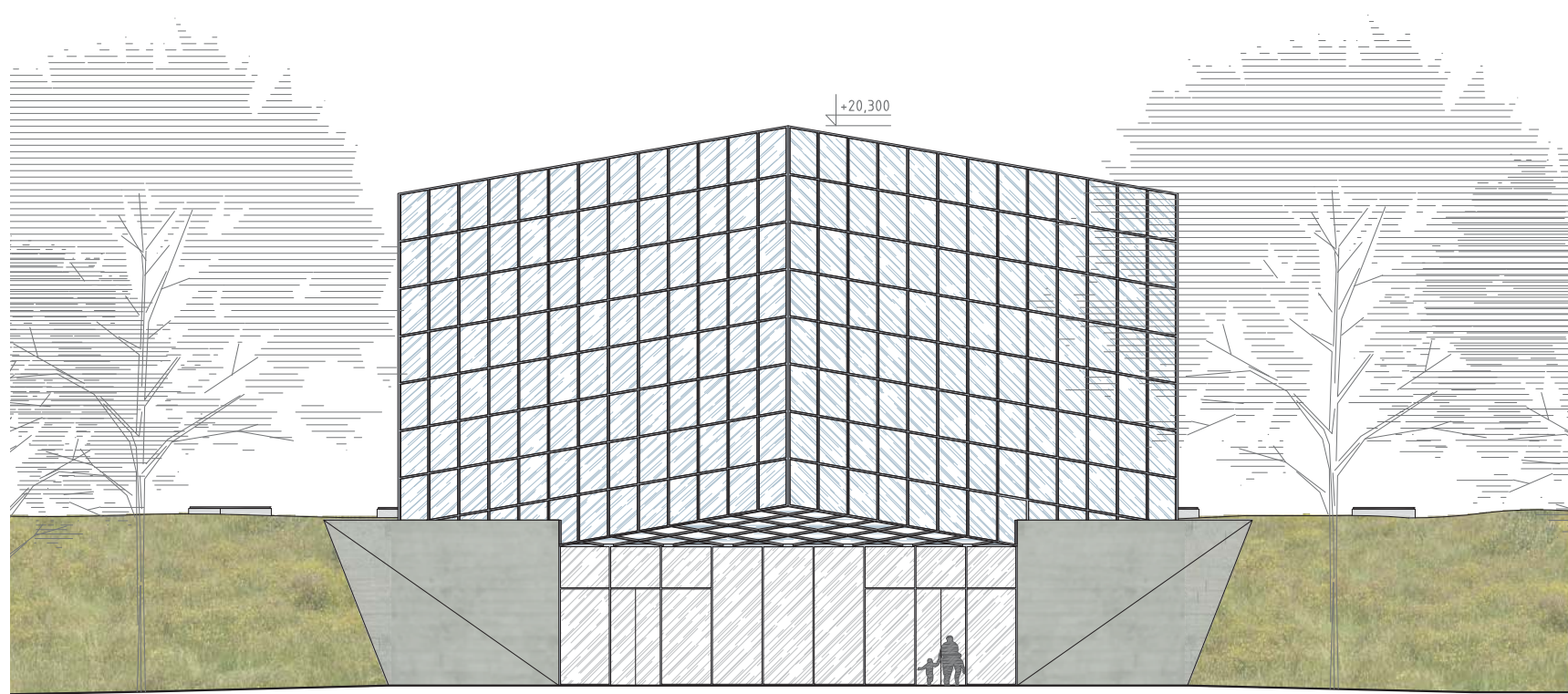
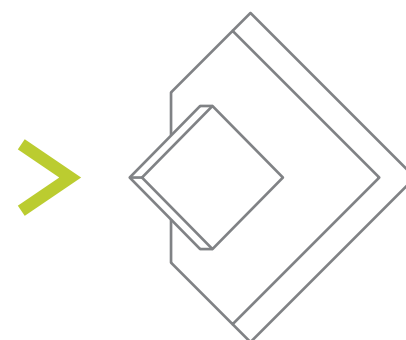
pohled severní / m 1_250

064

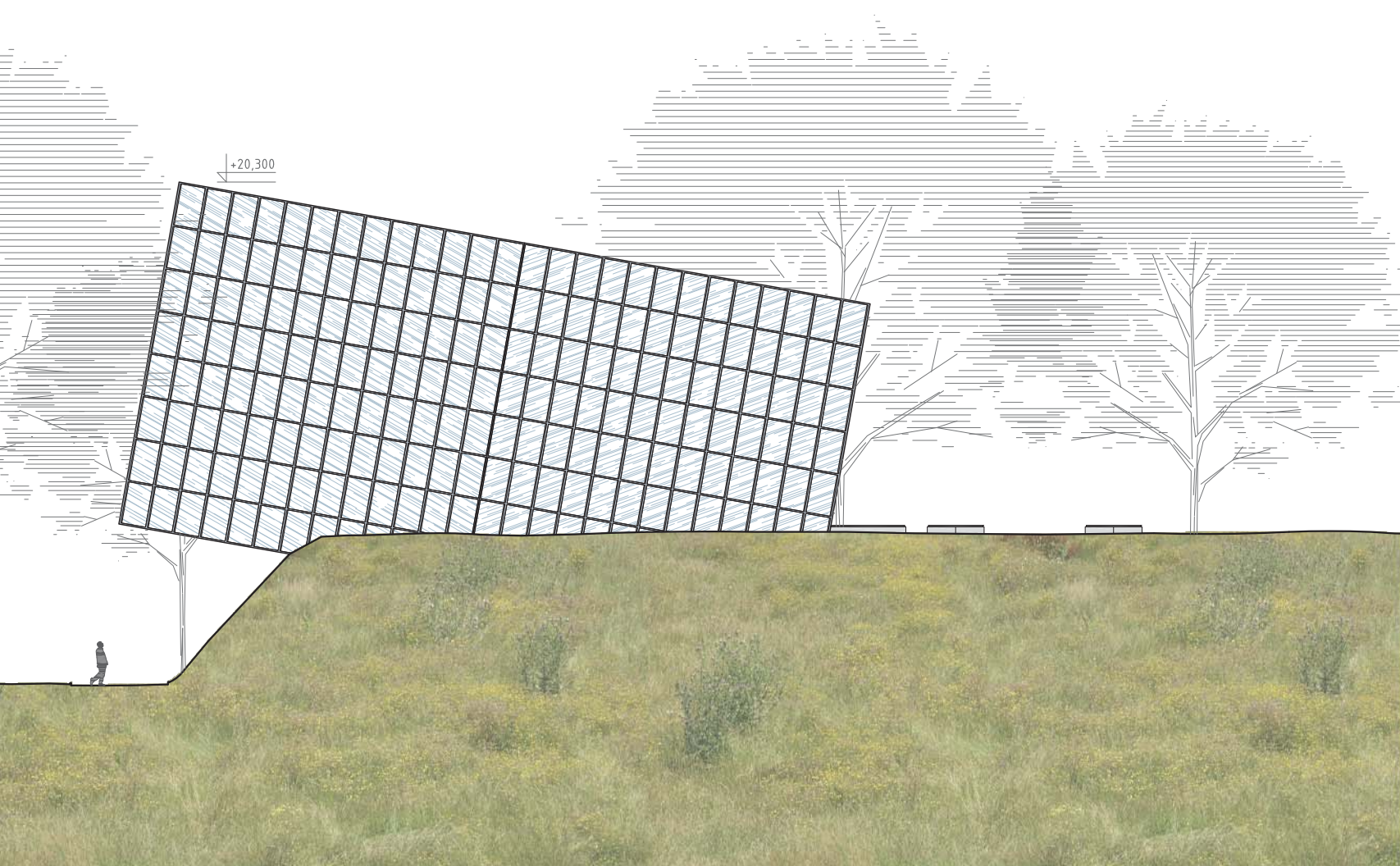
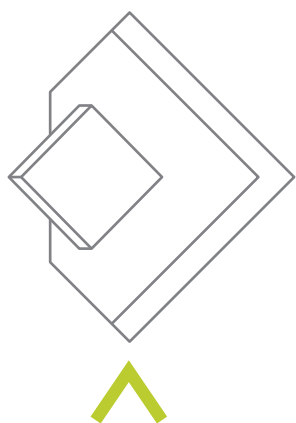
pohled východní / m 1_250

065

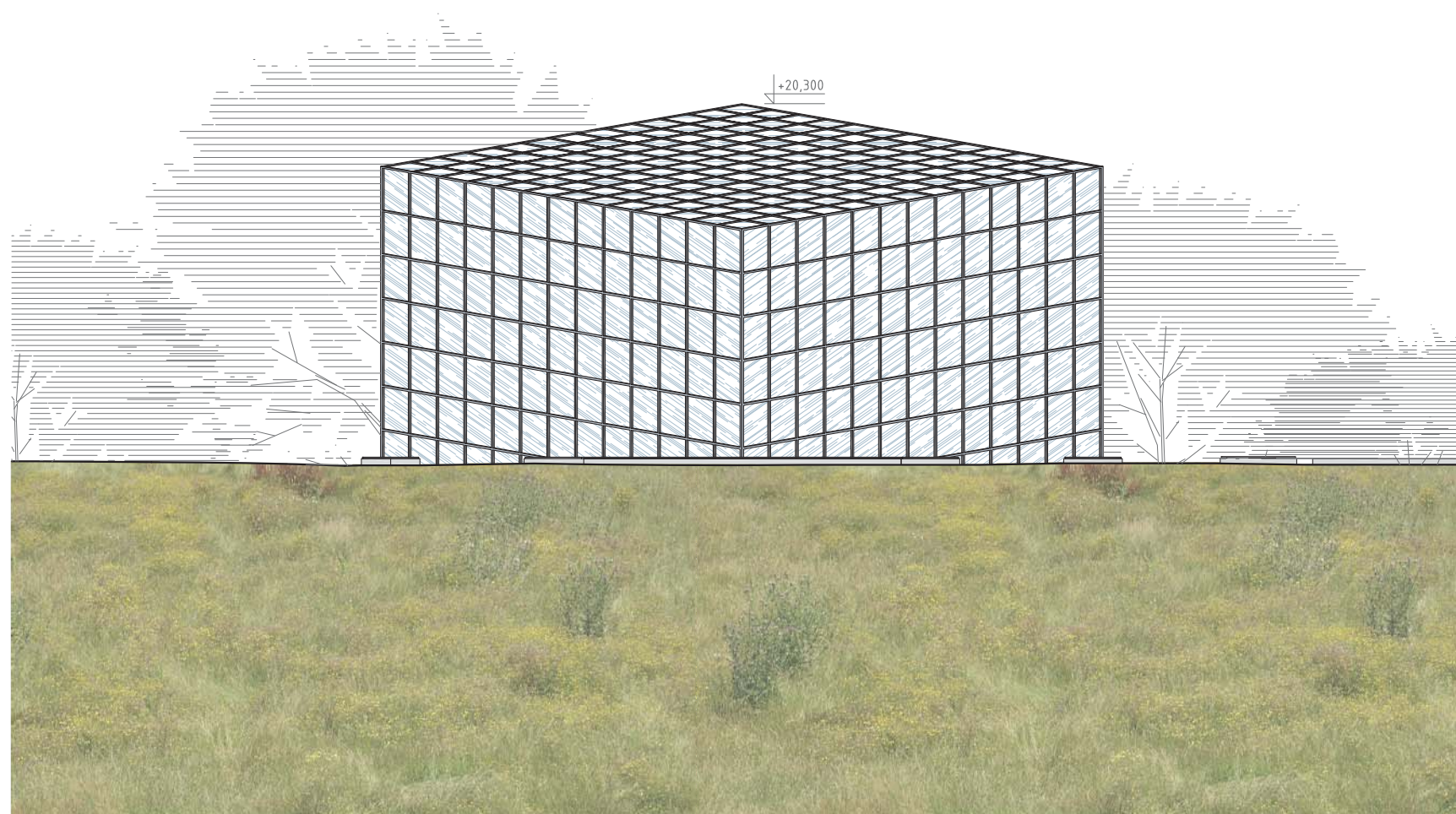
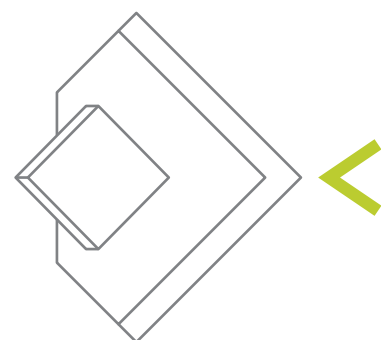
pohled jižní / m 1_250

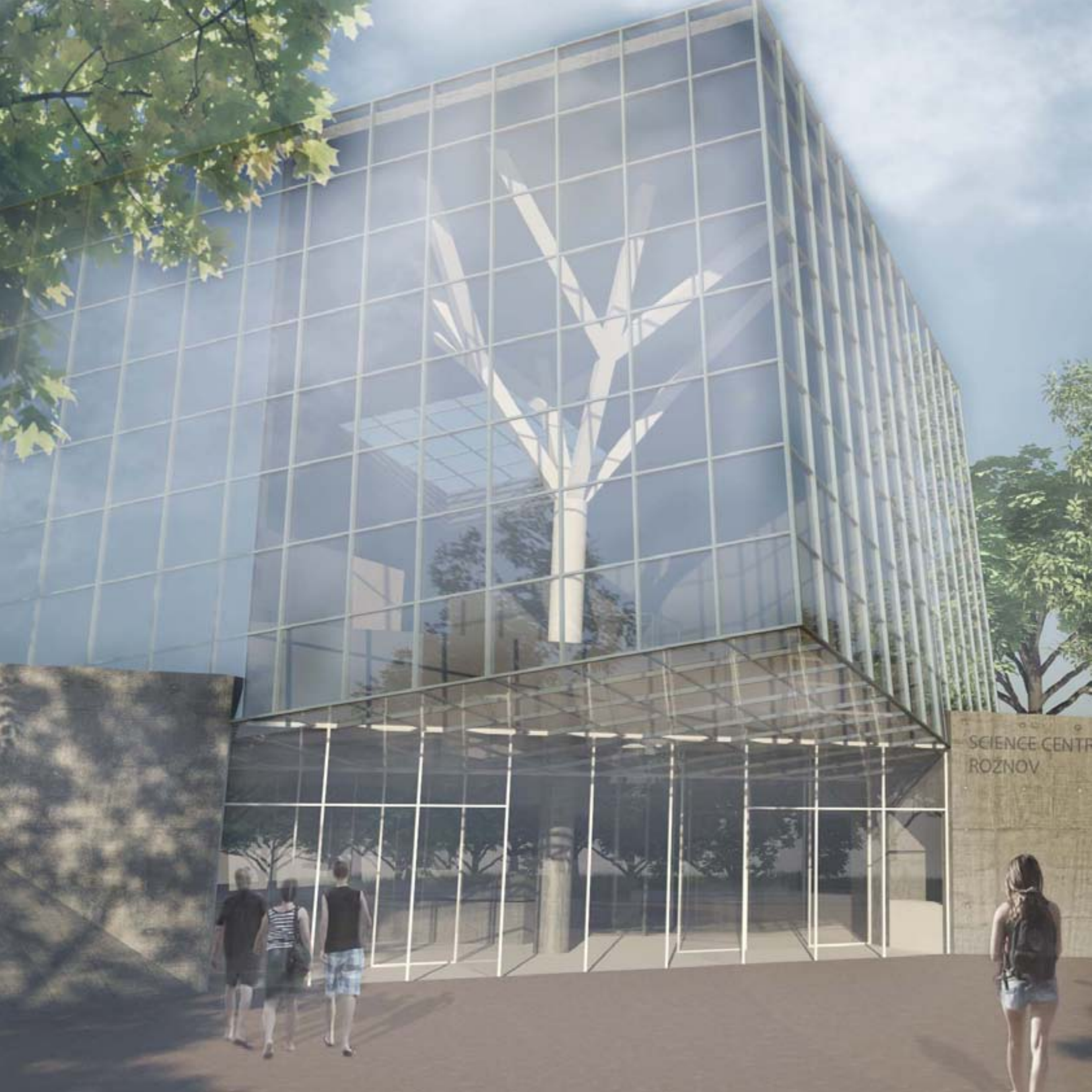
066

pohled západní / m 1_250

067

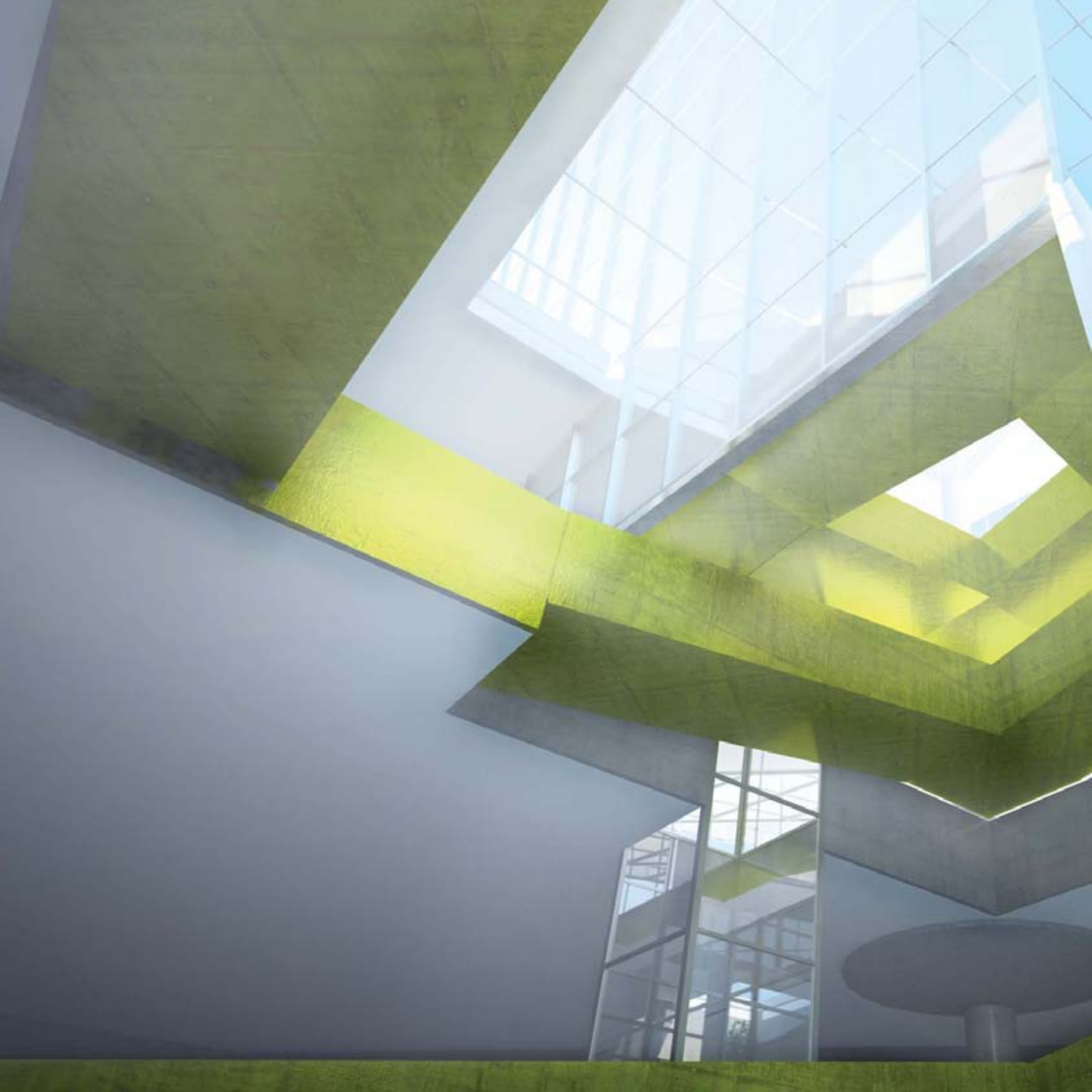
SCIENCE CENTER
ROZNOV

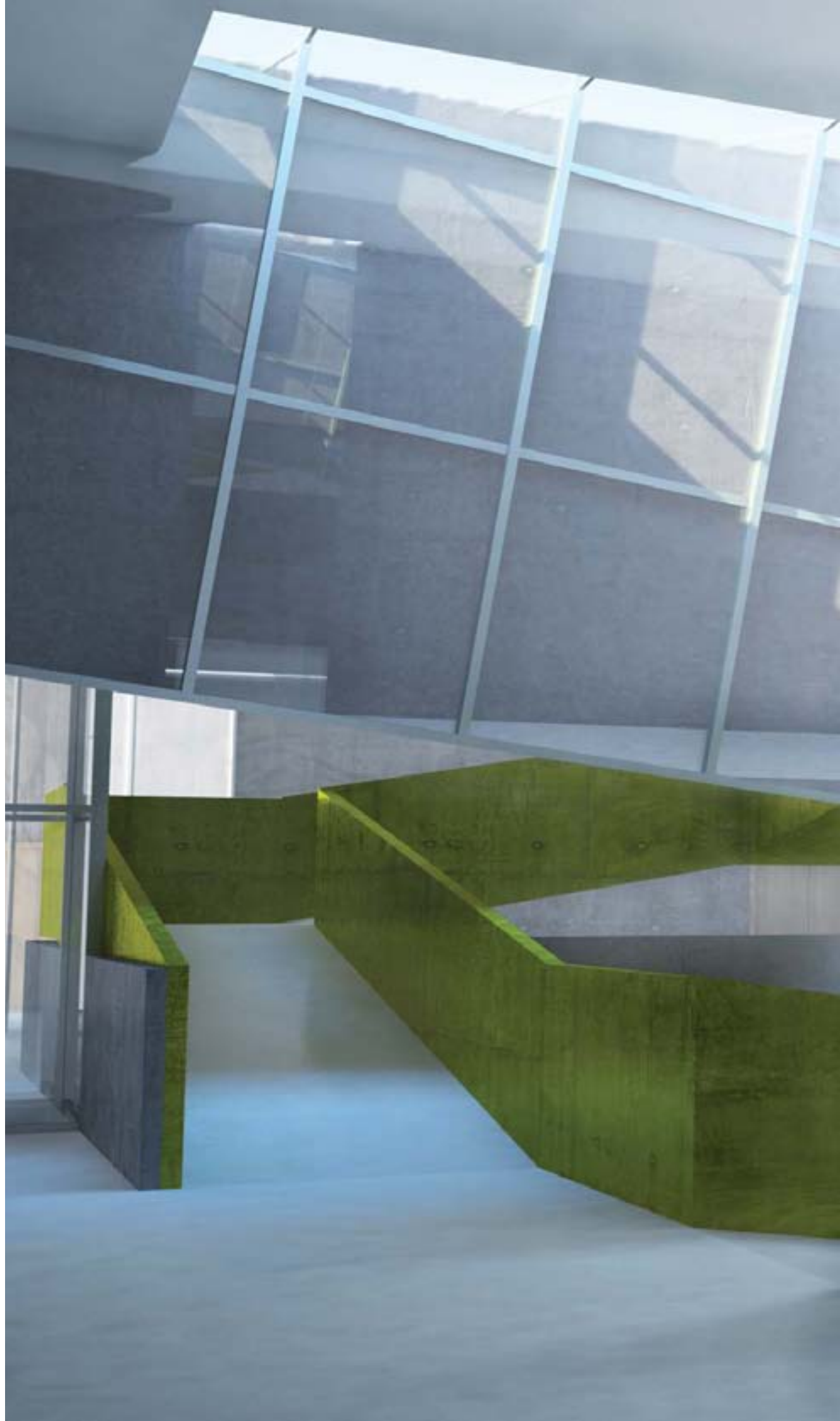

SCIENCE CENTRUM
ROŽNOV

074

vstupní podlaží_výstavní plocha

078

kavárna

